WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV Ч. 45. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го БЕРЕЗНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 8, 1957. No. 45. VOL LXIV

ГОМФРІ ЗАКЛИКАЄ ДО ЗМЕНШЕННЯ БЮДЖЕТУ

АЛЕ ДИРЕКТОР БЮДЖЕТУ БРАНДЕЙДЖ НЕ ВІРИТЬ, ЩОБ МОЖНА ПОВАЖНО ЗМЕНШИТИ ФЕДЕРАЛЬНІ ВИДАТКИ

Дітройт. — Секретар скарбу Джордж М. Гомфрі промовляв на республіканському прийнятті в Дітройті і закликав усі федеральні аґенції до якнайбільшої ощадности, щоб можна було поважно зменшити бюджет на фінансовий рік, що починається 1-го липня цього року. Гомфрі заявив, що можливо є зменшити федеральні видатки, якщо американський нарід зрозуміє, що треба почати контролю над великими бюджетами федерального уряду. На думку секретаря скарбу поважне зменшення бюджету причиниться до того, що почнуть зменшуватися ціни на товари, і тим способом будуть зменшуватися кошти прожиття, і це дасть можливість думати про зменшення податків. Але директор федерального бюджету Персівал Ф. Брандейдж зізнавав в Конґресі і заявив, що не має великої надії на те, щоб можна було зменшити федеральні видатки на більшу суму. На думку Брандейджа федеральний бюджет мусить виносити від 70-ох до 72-ох більйонів долярів. Він заявив, що не має права змушувати окремі урядові аґенції до того, щоб зменшували свої видатки. Про докладні числа —зменшеного бюджету в окремих пунктах можна буде говорити аж через кілька тижнів. З республіканських конґресових кол появилася була пропозиція, щоб бюджет зменшити до 65 більйонів, але ніхто не вірить, щоб вдалося здійснити аж таку велику редукцію федеральних видатків. Гомфрі твердив, що національна економіка стоїть добре, але постійний зріст цін може привести до того, що важко буде контролювати інфляційні тенденції. Люди повинні зрозуміти, казав Гомфрі, що в Вашинґтоні немає бездонної криниці, з якої без обмежень можна б видавати гроші. Та хоч усі, в тому числі і президент Айзенгавер, домагаються зменшення бюджету, то ніхто не може сказати, які видатки треба б зменшувати Представники окремих аґенцій заявили в Конґресовій Комісії Видатків, що важко їм робити ощадності, бо зросли платні федеральних урядовців згідно з давнішими законами. Та демократичний конґресмен Говард В. Смит заявив, що департамент внутрішніх справ міг би зменшити свій бюджет принаймні на 200,000,000 долярів. Та на це відповів республіканський конґресмен Ліон Г. Гейвін твердженням, що таке мале зменшення бюджету не матиме жадної користи, і тому треба б думати, про інші джерела ощадности. Деякі конґресмени вказують на те, щоб зменшити суму, призначену на допомогу закордонові. Конґресмен Смит заявив, що він вже кілька разів в попередніх роках голосував проти допомоги закордонові. Конґресмен Рід обороняв видатки на контролю повені і інших стихійних нещасть. Республіканська Політична Комісія в Палаті Репрезентантів ухвалила резолюцію, щоб запропонований президентом Айзенгавером бюджет на 1958 рік в сумі 71,800,000,000 дол. зменшити принаймні на три більйони. Ця комісія складається з 30-ох членів і її очолює конґресмен Джозеф В. Мартин. Всі члени комісії голосували за зменшення бюджету, хоч і не вирішили, в яких пунктах і на яку суму треба б зменшувати федеральні видатки. Але конґресмен Мартин сказав журналістам, що на його думку, треба б зредукувати бюджет на 3,000,000,000 долярів. Комісія сподівається, що й решта республіканських конґресменів заявиться за зменшення урядових видатків.

Конґресмен Шіґен вніс законопроєкт про зменшення податків

Вашингтон. — Республіканський конґресмен Т. П. Шіґен вніс законопроєкт про зменшення прибуткових податків від менших корпорацій. Той проєкт підтримують республіканські члени Комісії для Справ Дрібних Підприємців в Палаті Репрезентантів. Конґресмен Шіґен закликає обидві політичні партії, щоб здійснили свої виборчі обіцянки та підтримали його законопроєкт, який хоче допомогти дрібним підприємцям. Згідно з Шіґеновим законопроєктом податок від корпорацій, які заробляють до 150.000 долярів річно, становив би тільки 20 відсотків. Це було б дуже велике зменшення податків від малих корпорацій, бо тепер вони платять від перших 25.000 долярів заробітку 30 відсотків податку, а від прибутків від 25.000 до 150.000 долярів тепер податок виносить аж 52 відсотки. Президентський комітет пропонував зменшити з 30% до 20% податки від прибутків до перших 25.000 долярів, а решту податку залишити без зміни.

Віце-президент Ніксон закінчив відвідини в Ґані

Аккра. — Віце-президент Ричард Ніксон закінчив в середу 6-го ц. м. офіційні відвідини в столиці новопроклямованої держави Ґані в Африці та в четвер мав виїхати до другої муринської держави, Лібериї. Він передав був прем'єрові Ґани Кваме Нкрумагові дарунок від З'єдинених Держав — технічну бібліотеку з 2,000 томів. Ці книжки знаходяться в дорозі, а тим часом Р. Ніксон вручив названому прем'єрові факсиміль Декляраціï Незалежности, Конституції ЗДА й Хартії Прав, як також відпис одноголосної постанови Конґресу про визнання Ґани. Він вручив був прем'єрові Ґани персонального листа від през. Айзенгавера, а від себе передав дарунок — кришталеву вазу з чотирма символічними фігурами, що означають чотири свободи: преси, зборів, релігії і слова. Кваме Нкрумаг заявив Ніксонові, що нова держава потребуватиме „співпраці й допомоги" від ЗДА в дальшому розвитку.

Американський комуністичний письменник засуджує совєтську систему

Ню Йорк. — Американський письменник Говард Фаст, який порвав у лютому ц. р. з комуністичною партією ЗДА, виступив у березневому числі лівого журналу „Майнстрім" з статею, в якій називає совєтську систему „соціялізмом без моралі" і закликає до усунення совєтських провідників. Фаст, один з найвидатніших донедавніх комуністичних письменників в Америці, заявив, що совєтська система — це „соціялізм без демократії, без присяжних судів і без „габеас корпус" чи хоч би права проти самообвинувачення, без громадської свободи, без можливостей прилюдного протесту, без рівних прав для меншостей і без свободи мистецької творчости". Теперішніх совєтських провідників на думку Фаста — треба усунути не тільки за толерування ними злочинів Сталіна, але і за продовжування ними нетолерантної і доґматичної диктатури вже після того, як ці злочини були виявлені. Зокрема засудив Фаст у своїй статті Хрущова за його „дипломатію образ і вульґарности". Редакція журналу „Майнстрім" надрукувала статтю Фаста із заввагою, що не можна скидати вини на систему за злочини, заподіяні її провідниками.

Із ЗДА депортовано провідника мадярських нацистів

Ню Йорк. — Федеральний імігpаційний уряд підтвердив повідомлення, що у вівторок цього тижня депортовано до Австрії д-ра Одона Мальнаші, який згідно з обвинуваченням Американського Жидівського Комітету мав бути одним із провідників мадярських нацистів і директором ідеологічного департаменту в мадярському нацистичному уряді під час другої світової війни. Представник уряду іміґрації і натуралізації в Кемп Кілмер, Н. Дж., Джан Г. Овенс заявив, що д-р Мальнаші, подав не згідні з правдою дані про себе у своїй аплікації про допущення його до ЗДА. Прибув д-р Мальнаші до З'єдинених Держав із транспортом мадярських втікачів у грудні м. р. Уряд іміґрації і натуралізації розглядає під сучасну пору ще одну скаргу Жидівського Комітету, в якій цей комітет називає провідником мадярських нацистів теж Міклюша Шеренія, який також прибув до ЗДА разом з мадярськими втікачами.

Прибутки фармерів збільшилися на 4 відсотки

Вашингтон. — Департамент рільництва повідомляє, що прибутки фармерів в 1956 році становили 11,876,000,000 долярів, це значить, що вони збільшилися на 4 відсотки в порівнянні з 1955-им роком, коли виносили тільки 11,340,000,000 долярів. Але інші статистичні дані виказують, що фармерські прибутки не збільшилися в попередньому році і були на 0.8 відсотка менші в порівнянні з прибутками з 1955-го року. До фармерських прибутків зараховують ті гроші, які залишилися фармерам після продажу фармерських продуктів по заплаченні коштів продукції. Противники уряду твердять, що уряд послуговується тією статистикою, яка корисніша з політичних причин для республіканців.

В Чіле панує спокій після поразки уряду в виборах

Сантіяґо. — В державі панує спокій після виборів, в яких програла урядова партія Аґрарних працівників, яка була основою режиму президента Карльоса Ібанеса дель Кампо. Перемогу в виборах здобули партії „золотої середини" — радикали, праві ліберали і соціяльно-християнська група, які стоять в опозиції до президента Ібанеса, поборюючи головно його протиінфляційну програму. Чілійські виборці виявили також своє недовір'я до крайнє лівого середовища, яке йшло до виборів як Фронт Людової Акції. В передових статтях пишеться про те, що недільні вибори виявили політичну зрілість чілійських виборців, які відкинули амбіції крайнє лівих і крайнє правих політичних провідників. Внаслідок виборчої поразки кабінет президента Ібанеса подався до димісії, але Ібанес просив міністрів тимчасово залишитися на своїх постах.

Сенатора МекКарті не запросили на прийняття до Білого Дому

Вашингтон. — Секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті потвердив запит журналіста, що це правда, що сенатор Джозеф Р. МекКарті був єдиним членом Конґресу з усіх 529-ох, якого досі ще не запросили на прийняття в Білому Домі, яке влаштовував президент Айзенгавер. Досі під час президентури Айзенгавера всі інші члени Конґресу були вже на офіційних гостинах в Білому Домі. Сенатор МекКарті заявив, що дивиться з забавного пункту погляду на те своє „приниження". Він часто критикує політику Айзенгаверового уряду і самого Президента, і це було причиною того, що йому не вислали запрошення з Білого Дому. МекКарті сказав, що його не запрошували з огляду на його політичну діяльність, а пані МекКарті тому, що вона його дружина. Та сенатор заявив, що навіть якби його і були просили, то він не міг би бути на прийнятті, бо мав зобов'язання бути деінде в тому самому часі.

ПІД ЧАС УРОЧИСТОСТЕЙ У ҐАНІ

Представник уряду новоствореної незалежної держави Ґана (колишня британська колонія Золоте Побережжя) супроводить віце-президента Ніксона і його дружину на урочистість відкриття парляменту в Аккра.

Де Валера виграв вибори в Ірляндії

Дублін. — Колишній ірляндський прем'єр, славетний борець за самостійність Ірляндії, Імон де Валера, який за останнього уряду Джана Костелльо був лідером парляментарної опозиції, виграв вибори, які відбулись в Республіці Ірляндії в останній вівторок. За дотеперішніми вислідами партія де Валери „Фіянна Файл" (Партія призначення) дістала 68 мандатів, партія прем'єра Костелльо 32, Робітнича партія 10, хлібороби 3, т. зв. Сінн-Файнери (політичне крило підпільної революційної Армії Визволення) 3 й „незалежні" 7. Тому, що всіх місць у парляменті є 146, то ще не відомі висліди з 23 виборчих округ. Де Валера висловив переконання, що його партія осягне абсолютну більшість в парляменті. Вважають річчю певною, що він стане новим ірляндським прем'єром, навіть, якщо не здобув би 74-х мандатів, потрібних для контролювання парляменту. Головною турботою південно-ірляндських виборців є тепер господарські справи, але на настрої виборів безумовно вплинула посилена боротьба підпільної Армії Визволення, яка збройними виступами вдержує вічно актуальною проблему з'єдинення Ірляндії. Як відомо, північна Ірляндія з окремим урядом належить до Англії.

Кипрські революціонери не піддаються

Нікозія. — Підпільна організація грецьких самостійників-революціонерів на Кипрі, ЕОКА, поширила масово по містах і селах Кипру летючки, в яких кепкує з вислову англійського губернатора Гардінґа, що ніби „дні тієї організації пораховані". ЕОКА називає ту заяву англійського губернатора його „мрією, яка так і мрією залишиться". У летючці підпільної організації, яка від близько двох років веде війну проти англійської адміністрації на Кипрі засобами індивідуального терору й саботажами, заповідається продовжування тієї війни, яка — мовляв — не може скінчитися прогрою для кипрських греків, бо за нею є цілий нарід на Кипрі. Заява кипрських революціонерів стоїть у зв'язку з останнім поважним ударом, що вони його зазнали, коли-то англійській поліції вдалося викрити в горах криївку, де переховувалися п'ять керівників організації. Чотирьох з них схоплено, а заступника полковника Ґріваса, голови організації, Ґреґоріса, вбито. На три роки в'язниці засуджено священика Христодульоса Авґустіса, який признався, що переховував численних бойовиків.

Чу Ен-лай знову очорнює Америку

Пейпінґ. — Комуно-китайський прем'єр Чу Ен-лай, у своєму довгому зверненні з нагоди відкриття сесії „політичної дорадчої конференції" закинув З'єдиненим Державам, що вони намагаються „перетворити Тайван (Формозу) у друге Гонолюлю". Проголошена Айзенгавером і прийнята Конґресом нова американська політика на Середньому Сході — це, за висловом Чу Ен-лая, „дефініція американського імперіялізму". Найбільше болить комуно-китайського ватажка замір військових кол ЗДА створити на Формозі базу для американських керованих ракет. Комуністичний Китай — скаржився Чу Ен-лай — „хоче втримувати приятельські взаємини з ЗДА" і робив у цьому напрямку різні заходи, але ЗДА будім-то не тільки відкидають всі ті комуно-китайські „заходи", а ще й відтягають інших від добрих відносин із ком. Китаєм.

Мехіко хоче купувати модерну зброю в ЗДА

Мехіко Сити. — Представник міністерства оборони заявив, що мехіканський уряд проситиме модерної важкої зброї в ЗДА. Досі мехіканська армія послуговується артилерією, танками і джіпами, які дістала від ЗДА під час другої світової війни. Але та зброя є вже тепер перестаріла. Пістолі, рушниці й іншу легшу зброю продукує для армії мехіканське Промислове Бюро, але важку зброю треба купувати в ЗДА. З урядових кол повідомляють, що справу закупу важкої зброї обговорюватимуть на спільній мехіканськo-американській комісії, яка збереться в вересні цього року.

ВІЙСЬКА ОН ЗАЙНЯЛИ ЗВІЛЬНЕНУ ІЗРАЇЛЕМ ҐАЗУ

Ґаза. — Ізраїльські окупаційні війська евакували смугу Ґази. Ізраїльські старшини, за заздалегідь виготовленим пляном, увели на позиції, що їх займали ізраїльці, з'єднання міжнародної поліції, чи пак військового поготівця Об'єднаних Націй. Загалом у четвер 7 березня тамошнього часу, а в середу, 6-го ц. м. американського часу вмаршували до смуги Ґази 2.600 вояків з міжнародної поліції, з п'ятьох держав: Данії, Норвегії, Швеції, Індії і Колюмбії. У самому місті Ґаза та в сусідніх селах зобов'язувала від останнього вівтірка поліційна година, після того, як араби обстрілювали валку ізраїльських вантажних авт і поїзд. Першими вступили до Ґази два курені — данців і норвежців. Швидко потім вмаршували туди індійці, колюмбійці і шведи. Передача влади відбулась без ніяких церемоній і перейшла тихо та спокійно, без ніяких інцидентів. Формально вона закінчилась тоді, коли ізраїльський старшина представив арабського посадника міста Ґази новому військовому губернаторові, данському полковникові Енґгольмові. Шеф штабу ізраїльської армії ген. Моше Даян привітав з'єднання війська Об'єднаних Націй на головному майдані в Ґазі. Тому, що все це відбувалось пізнім вечором, за обов'язуючої поліційної години, не було ніякої публіки. Тільки невеличкий гурток арабів вийшов з затемнених хат і перебіг вулицями з окликами у честь єгипетського президента Нассера. Евакуацію Шарм ель Шеіх над затокою Акаби заповіджено на п'ятницю 8 березня.

Ізраїльський прем'єр Бен Ґуріон, проти якого виринула в Ізраїлі голосна опозиція за його рішення повинуватись закликам Об'єднаних Націй та евакувати решту зайнятих єгипетських обширів, осягнув в ізраїльському парляменті в середу 6 ц. м. повну перемогу. Внесення на вотум недовір'я йому — відкинено 84 голосами проти 25, а внесення на відкликання евакуації Ґази і побережжя Акаби відкинено 85 голосами проти 25. Комуністичне внесення, яке ще раз осуджувало цілу воєнну кампанію на Синайському півострові, відкинено 104 голосами проти 6.

Головну відповідальність за спокій і дальші відносини в смузі Ґази і над затокою Акаби переймає тимчасово канадійський генерал Бирнс, командант міжнародної поліції і колишній голова невтральної місії Об'єднаних Націй для збереження постанов перемир'я в обширі Палестини з 1949 року. Ця комісія, від часу воєнних дій з листопада мин. року, фактично перестала діяти. Ізраїль не виключає, що до смуги Ґази вернеться цивільна адміністрація Єгипту. Ізраїль був і є рішуче проти цього і застерігає собі право до нової воєнної акції, якщо Єгипет відновить партизанку, ведену перекидуваними до Ізраїлю загонами терористів. Щоб цього не було — має дбати міжнародна поліція. Сподіваються, що головою цивільної адміністрації стане заступник ген. секр. ОН Гаммершилда, Ралф Банч

Гаммершилд виїздить до Єгипту

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд відлетить в понеділок або вівторок найближчого тижня на Середній Схід, щоб переговорити особисто з єгипетським президентом Нассером, ізраїльським прем'єром Бен Ґуріоном та командантом „міжнародної поліції" генералом Бирнсом справу тимчасової адміністрації смуги Ґази, плавби по затоці Акаби та відновлення плавби по Суезькому каналі. Гаммершилд — за твердженням газет — вже від довшого часу плянував цю подорож, але стримувався до часу повного евакування решти єгипетської території Ізраїлем. Гаммершилд стояв у своїх офіційних звідомленнях для Генеральної Асамблеї ОН на становищі, що за перемир'ям з 1949 року Єгипет має право до цивільної адміністрації в смузі Ґази та що питання свобідної плавби по затоці Акаби „дискусійне". На тому самому становищі він будім-то стоїть і далі. Однак ЗДА прихилилися до становища Ізраїлю, що води Акаби і Тіранської протоки треба вважати міжнародними, а сам Ізраїль заявив устами Ґольди Маєр тому тиждень в Об'єднаних Націях, що він виступить збройно проти відновленої бльокади ізраїльських кораблів. ЗДА, Англія і Франція стануди теж на становищі, що смуґу Ґази треба піддати під цивільну адміністрацію Об'єднаних Націй, а Ізраїль рішуче противиться поворотові туди Єгипту. Появилася вістка, що відповідальним за адміністрацію у смузі Ґази має стати заступник Гаммершилда, Ралф Банч, який тепер перебуває у новопроклямованій державі Ґгама в Африці. Він мав би стрінутись на Середньому Сході з Гаммершилдом.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** конферував із генеральним комісаром Загальної і Міжнародної Виставки в Брюсселі, Бельгія, і заявив, що радо побачив би ту виставку в 1958 році, але додав, що „важко тепер сказати, що можна буде зробити в 1958 році".

● **В місцевості Магвар, Н. Дж.**, знайдено тіло 15-річної вбитої дівчини Вікторії Зелінської, яку жорстоко вбив 23-річний Едґар Смит, одружений і батько малої дитини. Лікарська секція не виявила слідів знасилування. Дівчину вбито перед 9-ою годиною ввечорі, як верталася від своєї приятельки.

● **Президент Айзенгавер** визначив кожну третю суботу в місяці травні як „День Збройних Сил ЗДА". Цього року цей „День" відбудеться в суботу 18 травня. Айзенгавер закликає громадян цієї країни брати участь в демонстраціях і церемоніях того дня.

● **Літак ДС—7** під час лету коло Мемфісу, Теннессі, мусів приземлитися, бо його пропелер відорвався і зробив діру в даслі літака, але, на щастя, нікого не поранив. 7 мінут після того випадку, літак був на землі. Пасажири (всіх 41 особа) були спокійні, коли їм нагло забракло даху над головою.

● **Отці, брати і семінаристи** монастира „Мерінол" в Оссінінґу, Н. Й., дають свою кров для п'ятьох дітей із Бронксу, Н. Й., які терплять на гемофілію. Ця недуга спричиняє надмірну кровотечу.

● **Чоловік голляндської** королеви Юліяни князь Бернард, який тепер гостює в ЗДА, був на прийнятті в готелі „Валдорф-Асторія" в Ню Йорку і оповів такий анекдот про себе: Він ішов до театру в Ню Йорку і чув, як прохохожі розмовляли про нього — „Хто це", — запиталася одна особа. „Та це ж князь Бернард", — відповіла інша особа. — Хто такий? — допитувалася далі. — „Та той, що одружився з кіновою зіркою Рітою Гейворт".

● **Міжнародний Дорадчий** Комітет для опіки над біло-чорними американськими журавлями нараджувався в Ню Йорку, яким чином зберігти тих диких птахів, яких цього року є тільки 24, а минулого року було 28. Дехто дораджує, щоб зловити кілька птахів і розмножувати їх в неволі. Інші радять краще їх охороняти на волі.

● **Між 90 американськими** працівниками в ЮНЕСКО (виховна наукова і культурна організація про Об'єднаних Націях) є аж 14 осіб сумнівної льояльности до ЗДА.

У СВІТІ

● **Італійський уряд Антоніо Сені** врятувався завдяки всього вісьмом голосам. У зв'язку з палкою кампанією, що велась довкола запланованої урядом земельної реформи, Сені зажадав голосування над довір'ям для нього. Він дістав 285 голосів „за" і 277 голосів „проти". На цій самій справі провалився 20 місяців тому уряд його попередника ,кол. прем'єра Маріо Шельби. „Проти" голосували комуністи, ліві соціялісти, монархісти, нео-фашисти і п'ять республіканців, які тільки-що виступили були з урядової коаліції.

● **Пані Джуаніта Бирд Хуанґ**, 53-річна американка, колишня місіонарка - баптистка в Китаї, вийшла була заміж за китайського купця в Шанґаї і не хотіла виїздити з Ком. Китаю, лякаючись, що комуністи не випустять її чоловіка. Щойно місяць тому удалось її чоловікові виїхати до Гонґ Конґу і там скритися, поки тепер прибула туди також його дружина, скориставши з дозволу на виїзд, одержаного вже два роки тому.

● **В Західній Німеччині** 140,000 студентів загрозили страйком, якщо уряд не змінить своєї політики у відношенні до високого шкільництва та потреб студентської братії. У відповідному меморіялі зорганізовані німецькі студенти пред'явили свої жалі і проєкти одинаково у ділянці системи навчання і наукових вимог, як і в ділянці допомоги студентам, гуртожитків, харчівень, стипендій і т. д.

● **Наймолодша донька японського мікада**, княжна Суґа, скінчила 18 рік життя і відбуде з початком квітня ц. р. першу свою офіційну подорож до південної Японії. Вона скінчила середню школу і задумує студіювати в англомовному відділі університету в Токіо.

● **Японський** антарктичний корабель „Соя", який брав участь в полярній науковій експедиції, застряг був серед льодовиків і вислав у світ радіо-заклик за поміччю. На ратунок поспішив йому американський воєнний льодолім „Ґлесієр" із Мелберну в Австралії, але не міг віднайти „Сої" і радіо-депешував до „Ню Йорк Таймсу" за докладною вказівкою. В міжчасі „Сою" звільнив совєтський льодолім „Об" і вивів її на одверте море.

● **Уряд вуличного руху в Москві** оприлюднив, що від 1-го серпня мин. року, відколи в Москві заборонили авто-водіям трубіти без особливої потреби, скількість автомобільних випадків зменшилась на 10%. Але скільки тих випадків було раніше та скільки їх є тепер — не подано, бо це в Совєтах також „державна тайна".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВОЛЯ ПЕРЕМАГАЄ

Минулої середи, 6-го березня, знову затріюмфувало одвічне людське прагнення до волі і незалежности, та ще й на континенті, назва якого ще й сьогодні зв'язана з поняттям неволі і залежности. Це прагнення до волі і незалежности затріюмфувало у хвилину, коли в місті Аккра в дотеперішній британській колонії в Африці, відомій під назвою Золотого Побережжя, стягнено англійський прапор та піднесено трьохкольоровий, червоно-зелено-золотий прапор нової вільної держави Ґгана, що стала суверенним членом британської спільноти народів, як ними є Канада, Австралія, Індія та ще п'ять інших вільних країн. Проголошення нової держави відбулось під час великих урочистостей, в яких взяв участь і віце-президент ЗДА, Ричард Ніксон. Президент Айзенгавер переслав урядові і народові Ґгани ґратуляційну телеграму, а державний департамент у Вашингтоні проголосив негайно офіційне повідомлення про визнання нової держави та нав'язання з нею дипломатичних взаємин.

Ґгана, зі своїми 91.000 квадратними милями обширу і 4 мільйонами муринського населення, є однією з найменших країн „чорного континенту", але своїми продуктами та своїми земними, зглядно підземними багатствами має тривку і солідну економічну базу для незалежного існування. Проте, найбільшою і найголовнішою основою її державної незалежности є таки воля її населення, що виявились у завзятому змаганні до незалежности. Прем'єр нової держави, Кваме Нкрумаг, це колишній політв'язень, і своєю наполегливістю і завзятістю в змаганні до унезалежнення своєї країни і свого народу здобув собі такі імена, як „африканський орел", „африканський лев", чи „африканський Неру". Нова держава прибрала назву муринської імперії з-перед приблизно 1.000 років, яка розпалася і перестала існувати та від якої відділяє теперішню ґенерацію довгий період колоніялізму й імперіялізму, але яка не втратила своєї великої ідейної сили. Теперішня Ґгана є новим твором давнього і тепер пробудженого та відродженого націоналізму, що став головним фактором політичного оформлення світу в теперішній атомовій добі.

Не важко здогадатись, які думки і почування викликає проголошення і встановлення нової держави на західньоафриканському побережжі в голові і серці кожного члена 45-мільйонової української нації, що має таку славну історію, що стільки разів зривався до волі і стільки жертв принесла в боротьбі за ту волю і незалежність, але для якої все ще залишається тільки мрією те, що сталося в Аккрі 6-го березня для чотирьох мільйонів муринського населення. Між тими почуваннями могли б бути навіть трагічно оправдані нотки заздрости. Все ж таки, подія в далекій Аккрі скріпить і українську надію на волю і незалежність, а з цим і завзяття, щоб їх здобути. Воля бо є неподільна і кожна її перемога, незалежно від часу і простору, є черговим кроком в змаганні до її повної перемоги в усьому світі і для всіх людей.

ВОЛЯ — ЦЕ НЕ РОЗПЕРЕЗАНІСТЬ

Є між нами, українцями у вільному світі, деякі одиниці, що своєю поведінкою нагадують того лошака, якому нагло пощастило звільнитись з шлеї й уздечки та який так брикає і „дає собі духа" на волі, що в такий чи інший спосіб знову себе занапастить, якщо не впаде трупом. Ці наші земляки поплутали волю із сваволею та забувають, що навіть у країнах найбільшої волі існують в'язниці та інші заклади, в яких замикається людей, що своїм фальшивим розумінням волі, отже своєю сваволею та своєю розперезаністю загрожують публічній безпеці, всупереч законам.

Це саме у відповідній мірі можна б перенести і на сваволю думки та слова. Свобода думки і слова далеко не означає, що людина може стати собі на схрещенні вулиць та закликати до крадежі, грабунку чи вбивства. В Америці законом заборонено проповідувати анархізм або закликати до насильного повалення уряду.

Згадуємо про це тому, що в останньому часі у нас продемонстровано спробу, під плащиком свободи думки і слова дібратись до самої основи нашої культури і цивілізації: віри в Бога! Нехай буде, що спроба була одинична, примітивна і глупа, але не було випадку, щоб від мішка здорових яблук поправилось одне гниле, натомість відомо, що від одного гнилого може зогнити багато здорових. Надруковано десь одну комсомольську атеїстичну плутанину і це вже заохотило одного і другого „дебатувати", мовляв, свобода думки і слова, отже подебатуймо про існування Бога та про потребу релігії і Церкви.

Бог і віра, релігія і Церква, це історія нашого народу і його життя, це наше життя, його основа і його зміст. Чи можна одиницям в імені фальшиво зрозумілої свободи думки і слова лізти брудними чобітьми в душу народу і топтати те, що є для нього святістю? Розперезаність — це не свобода!

ПОЛІТИКА МИРУ

Почавши від передвиборчої кампанії восени 1952 року, Д. Д. Айзенгавер проповідує мир, як підставу і стрижень своєї політичної філософії. Він не обмежується словами, а доказує свою відданість ідеї миру — ділами. Довів до кінця війну в Кореї, спротивився концепції збройної інтервенції на індо-китайському бойовищі, відкинув ідею бльокади китайського суходолу, затаврував воєнну виправу Англії і Франції проти Єгипту і вжив всього впливу ЗДА, щоб примусити цих двох своїх союзників і Ізраїль відступити з єгипетської території. Мирова тенденція американської політики за президентури Д. Д. Айзенгавера така наявна і очевидна, що й Хрущов та Булґанін, після нарад у Женеві в липні 1955 року з американським президентом і його державним секретарем, — мусіли признати, що Америка не хоче війни. І вони напевно знають це, дармащо офіційна совєтська пропаґанда знову звернула до давньої тактики — лаяти Америку, як „підпалювача війни".

Хоч през. Айзенгавер сам і устами свого державного секретаря нераз заявляв, що він не признає миру за всяку ціну, і що не можна запевнити миру зреченням з основних принципів, між якими на першому місці стоїть принцип волі, та що свобода може бути тільки або повна, або ніяка, проте, в практиці „співіснувальні" нотки в американській закордонній політиці проявлялись у післявоєнних роках найсильніше таки за теперішнього уряду. Це своєрідний парадокс, коли пригадати, що саме в отій передвиборчій кампанії 1952 року „політиці стримування" Трумана-Ачесона протиставлено „політику визволення" Айзенгавера і Республіканської партії. Це цікавий історичний парадокс, що державний апарат і нарід у З'єдинених Державах, їх президент, уряд, Конґрес, обидві партії і вся публічна опінія — антисовєтські й антикомуністичні, з найщирішими симпатіями для визвольних рухів підсовєтських народів, — але в практичній закордонній політиці Америка виявила далеко більше рішучости проти Англії, Франції й Ізраїлю за Єгипет, ніж проти Совєтського Союзу за Мадярщину.

Аналізуючи цю політику американського уряду й взагалі актуальну міжнародну ситуацію на тлі безперервного змагання червоної Москви до підкорення собі всього світу, добрий знавець історії Росії і комунізму, польський публіцист В. Бончковський виправдував її минулого тижня у своїй доповіді в Ню Йорку, фактом викрадення [...]єстами атомової тайни. [Мо]вляв: свідомість нещастя, [щ]о його зазнало б ціле людство від атомової війни, примушує американську політику йти шляхом миру і відмовитись від „елементу війни". Але, мовляв, з тих самих міркувань Москва теж не хоче війни. Коли ж треба назвати наївними надії, що совєтський режим, опертий на системі всеприявного терору і на могутній військовій силі, може заламатись „зсередини", або що комуністична система може „еволюціонувати до демократизму", — то ситуація виглядає ніби цілком безнадійною.

Проте, вона не є безнадійна. Не тільки надія, але й певність щодо упадку большевизму та катастрофи міжнародного комунізму походить з віри в історичний закон, що ніяка політична аномалія не може тривати в перманенції. Не може вдержатися вічно та штучна міжнародна провізорія, яку встановлено в Німеччині, в Кореї, у В'єтнамі, у двоподілі цілого світу на вільну й уярмлену частину. Не зможе вдержатись на довшу мету теперішня парадоксальна ситуація в Об'єднаних Націях із вічним шантажуванням їхніх членів совєтським „вето" і паралізуванням всяких конструктивних дій на їхньому терені голосовою аритметикою, яка не дозволяє змобілізувати — проти волі СССР — двох третіх голосів членів ОН. Яким чином ця ситуація заламається, коли це станеться і з якого приводу — це річ другорядна і не суттєва. Головне, що це станеться, несподівано, але невідхильно, обов'язково.

І американський відповідальний державний провід дуже добре здає собі з цього справу. Він веде політику миру, свідомий лиха, яким є війна. Але він свідомий теж крихких основ, на яких опертий мир у сучасному світі. І цю передбачливість, обережність та плянування на дальшу мету видно у щорічному американському державному бюджеті, видно у турботливості за свою збройну силу і її повсякчасну готовість. Гасло миру не є для американської політики пустим словом. Але й вона не розглядає проблеми миру наївно, чи з погляду гуманітарности. Ніколи ще не була така актуальна старовинна мудрість: коли хочеш миру, готуйся до війни. На превеликий жаль, українська спільнота у вільному світі замало звертає на це уваги і не витягає з цієї ситуації для себе імперативних висновків: щодо конечности власної єдности, власної організованости, власного плянування і доказування своїх цілей — ділами. І тому, коли Америка при всій своїй політиці миру приготовляється і на випадок війни, український загал, в якому залюбки говориться про війну, ніяких приготувань на випадок нового великого історичного потрясення не провадить. А воно може українців заскочити так само несподівано й неприготовано, як уже двічі заскочило, і обидва рази з трагічними наслідками.

Роман Смаль-Стоцький

ПІДГОТОВА ДО МІЖНАРОДНОГО З'ЇЗДУ СЛАВІСТІВ

Остання міжнародна конференція славістів відбулася кілька років тому в Беоґраді. Туди поспішила тоді також мала делеґація американських славістів, в якій заправилом був відомий Р. Якобсон в Гарварду. Саме йому я присвятив був досить місця в моїй англійській праці "The Nationality Problem of the Soviet Union" (1952), разом з фотостатами його статті в "Slavische Rundschau" в Празі зі „славословієм" сталінської мовної політики щодо українців і білорусинів, опублікованої 1934 року. Тому питання місця наступного Міжнародного З'їзду Славістів було легесенько вирішено і, за піддержкою американських славістів, прийнято запрошення до Москви.

Тепер іде вже широка підготова до IV Міжнародного З'їзду Славістів, що має відбутися від 1 по 10 вересня 1958 року. В кінці січня ц. р. в Празі відбулася нарада Міжнародного Комітету Славістів, в якій брали участь від СССР акад. В. В. Віноградов, член-кореспондент М. Алексєєв, і професори Р. Аванесов та В. Борковський і представники національних (державних) комітетів Чехословаччини, Польщі, Болгарії, Юґославії, Румунії, Східньої Німеччини, Австрії, Англії, ЗДА, Голляндії. Як бачимо, гарний приклад „рівности" слов'янських держав: Україна й Білорусь, що в Об'єднаних Націях виступають як окремі держави з окремими делеґаціями, — на з'їзді славістів виступають під командою „старшого брата" в делеґації СССР.

На нараді визначена була програма з'їзду і затверджені теми основних доповідей, які заздалегідь мають бути надруковані по різних краях. Випрацьовано теж пляни пленарних і секційних засідань, обговорено справи славістичної бібліографії з мовознавства й літературознавства. В Москві водночас має бути зорганізована виставка літератури, що вийшла слов'янськими мовами за останніх 10 років.

І знову, на терені Америки, заправилом у всій підготові до Московського З'їзду є, розуміється, гарвардський Якобсон, і він звертається в імені Міжнародного Секретаріяту Славістів у Москві до поодиноких департаментів університетів і організацій з проханням про співпрацю в підготові з'їзду. І тут не все йде гладко. Департамент Слов'янських Мов і Літератур Каліфорнійського університету відмовився від участи й співпраці в Міжнародному З'їзді Славістів у Москві, покликаючися на „недавні трагічні події в Угорщині"... Розуміється, це акцію Якобсона не підірве, і він та його однодумці все зроблять, щоб „американські славісти" були заступлені на московському збіговиську.

Американські славісти українського роду не дістали були голосу для висловлення своєї думки щодо доцільности участи представників вільної науки в з'їздах у комуністичних державах ні перед поїздкою до Тіта, ні перед цією плянованою прощею до Москви. Хто збагнув сумний факт, що всі слов'янські й совєтські ділянки в американських університетах, поза малесенькими вимками, опановані клікою „єдинонеділимців" совєтофілів, русофілів та американських лівих „лібералів", хто збагнув той ще сумніший факт, що ті „академічні шукачі правди" є в дійсності носіями й промоторами політичної концепції союзу й приязни „єдинонеділимої" з Америкою для закріплення московського імперіялізму й колоніялізму над слов'янськими та прометеївськими народами, поневоленими Москвою, — хто ці сумні факти збагнув, той уже нічому в академічнім світі Америки не дивується. В Америці немає академічного форуму для дискусії в засадничих справах славістики, тому нема до кого говорити і з ким діяти проти Гарварду, що від нього залежить у великій мірі вся стипендіяльна політика американських фундацій. Америка несвідома, що славісти Гарварду (які ще року 1948, — порівняй Samuel H. Cross, Slavic Civilization through the Ages, сторінка 51, вчили американську молодь: "that either a White Russian or a Ukrainian is precisely as much a Russian as the purest Great Russian born in the shadow of the Kremlin") — що ці славісти стільки лиха наробили й роблять Америці, як Гарвардський факультет права, якщо взяти під увагу „політику" Якобсона.

Проте, слід нам цю справу Московського Конґресу поставити на сторінках нашої преси, щоб з американської точки зору встановити деякі засади.

Поперше: від 1920-их років почавши, московська комуністична партія підпорядкувала своїй диктатурі всі ділянки життя, — літературу, мистецтво, і передусім історію, мовознавство, філософію, науку для створення „пролетарської культури" на підставах діялектичного та історичного матеріялізму. Комуністична партія є диктатором у всіх ділянках: науковці, академіки, професура — це виконавці, знаряддя диктатури. Академічна свобода усіх народів Совєтського Союзу похована у труні Леніна в Москві.

Подруге, справа ясісінька, як сонце, що Міжнародний З'їзд Славістів у Москві є в дійсності не науковою, а політичною імпрезою московської комуністичної партії, реалізованою знаряддями диктатури над славістикою у большевії.

Потретє: цей з'їзд у Москві є тільки складовою частиною „культурно-наукової офензиви" комуністичної партії проти вільного світу і його вільної науки з ось такими цілями:

1. Для внутрішньої політики комуністична партія хоче продемонструвати Московським З'їздом Славістів, що не тільки славістика поневолених сателітів Польщі, Чехії, Болгарії визнає „совєтську" славістику за рівновартісну, а й славістика вільних націй світу, в першу чергу Америки. По всіх тих жахливих погромах слов'янської філології в большевії на протязі останнього чвертьстоліття, по погромі української й білоруської філології, по тортурах Марра над мовознавством, по насильстві над українським та білоруським правописом і русифікації термінології тих мов, по скількох кривавих жертвах поміж науковцями й письменниками — славісти вільного світу мають своєю участю в Московськім З'їзді визнати совєтську комуністичну славістику рівнорядною із славістикою вільного світу і, посередньо, морально схвалити комуністичну мовну політику та позбавлення славістики в Совєтах академічної свободи. Отож, так, як Москва заараижувала Женевський З'їзд, що спадкоємці кривавого Сталіна могли задемонструвати перед поневоленими Москвою народами та всім вільним світом, що чолові потуги вільного світу мають до них „респект" — так тепер і московська славістика, що за сорокліття комуністичної влади не спромоглася навіть на етимологічний словник московської мови, — вона має здобути міжнародний „респект". І для цієї імпрези треба Москві міжнародних статистів, що їх участь буде відповідно використана комуністичною пропаґандою.

Далі, московська комуністична партія цим з'їздом хоче ще продемонструвати перед усіма славістами поневолених слов'янських націй, що ідея солідарности всіх науковців проти диктатури над наукою, що ідея спільної боротьби за академічну свободу в большевії — поміж вільними науковцями-славістами

(Закінчення на стор. 3-ій)

ОБЕЛІСК І МАВЗОЛЕЙ

II

Пам'ятник Линколнові подуманий як грецька святиня, але він виразно грішить проти цієї назви. Насамперед впадає в очі те, що головні його сходи і вхід знаходяться не з чолової сторони. І далеко немає в ньому тої клясичної простої гармонії дорійського Партенону, чи легкої грації йонійського Ерехтейону. На тридцяти шести дорійських колонах (це стільки стейтів було в Унії за часів Линколна) спочиває надто важка ентаблятура, прикрашена вінками, гербами та написами. Від неї віє радше стилем Риму чи наполеонівського ренесансу-ампіру. Але цілістю своєї форми і положенням неначе на високому п'єдесталі посередині круглого травника, обведеного шляхом, а далі парком — монумент справляє незабутнє враження величі. Але це не враження святині життєрадісних грецьких богів. Це дещо пригнічуюче враження мавзолею. Може іззовні надає йому цього враження важкий прямокутний бльок замість клясичного даху, що так і придавлює цілу будівлю. Але воно ще більше посилюється, коли увійти сходами в середину, в таємний присмерк. Там туристи стишують голос, діти сповільнюють крок, і всі стають з неповільною реверенцією перед великою, на 12 з половиною стіп, сидячою постаттю Линколна, що, освітлена, виринає з темряви. Линколнових статуй є десятки, але, здається, немає такої виразистої і могутньої, як ця скульптура Даніеля Честера Френча.

Мавзолейний настрій віддає трагічний біг життя Великого Емансипатора і фатум його трагічної смерти, що товаришив йому в дорозі як прочуття, а потім і як свідомість. Коли в 1864 році не було вже таємницею, що атентатчики з півдня важаться на його життя, Линколн заявив: „Я не думаю, що осягнув будь-коли будь-що без Бога: коли тепер така Його воля, щоб я помер з руки убивця, я мушу піддатися. Мушу виконувати свій обов'язок як я сам його бачу, а все інше оставити Богові". Оце піддання долі з прочуттям трагічного кінця неначе відбивається в спокійному смутку на обличчі постатті. Але це обличчя і вся постать, і може особливо виразисті руки говорять теж про велику динаміку Линколнової особистости, в якій і простота піонерської дитини, і глум малого провінціяльного адвоката мішались з філософічною ідейністю, доброта й ніжність — з безоглядністю і впертістю, веселість відомого жартуна — з глибокою повагою відповідального політика.

На стінах, ліворуч і праворуч, вирізьблені дві промови його, що перейшли в історію: славна промова на побойовищі в Ґеттисбурзі — одна з найкоротших і найглибших, що були сказані колинебудь, і друга, інавгураційна промова у критичний час громадянської війни. Відвідувачі читають їх, але все вертаються перед постать у центрі, неначе в ній бачать правдивий зміст слів: про жертву крови на те, щоб доказати, що ця унія і „влада народу, через нарід і для народу" — не зникнуть з лиця землі; про справедливість знесення невільництва і про відсутність злоби до будь-кого і про добру волю до всіх, і твердість у правді, як Бог дає бачити правду, і волю до справедливости й вічного миру між нами самими й усіми народами.

Коли, після атентату, Едвін Стентон, Линколнів міністер війни побачив смерть на обличчі президента, він сказав: „Відтепер він належить вікам". Ось пам'ять про мертвого Линколна, і живі його ідеї зберігаються для віків в цьому пам'ятнику-мавзолеї.

Коли клали наріжний камінь під нього в 1915 році, тоберережжя Потомаку було це забагненою пустелею. Тодішній спікер Палати Репрезентантів перестерігав, що пам'ятник „розпадеться від малярії й самотности". В 1922 році відкрили пам'ятник, але ні малярії, ні самотности йому нікого боятися. Прегарний парк постав кругом, і великі шляхи йдуть біля пам'ятника на Арлінґтонський міст до Вірджінії. Так ось, неначе за традицією його предків, „Линколнів пам'ятник став піонером експансії столиці на її болотяних окраїнах.

Сам пам'ятник стоїть високо над поземом вулиці: два поверхи мармурових сходів ведуть угору до підніжжя Линколнової статуї. Я інколи думаю, що ці сходи неначе символ життьових ступенів, якими йшов угору Линколн.

А Вашингтонів обеліск стоїть прямо на землі: Вашингтонові не треба було підніматися в житті високо. Він народився й помер у палаці; ціле життя був паном, „екселенцією". Його кар'єра була неначе логічним висновком його вродженої суспільної позиції й історичних обставин, коли особисті прикмети його розуму й характеру поставили його вище від інших. Линколн же мусів боротися за кожний щабель суспільної драбини, якою йшов угору — від бльокгавзу в пограничних лісах Кентакі, до Білого Дому в столиці, без будь-яких соціяльних, престижевих чи матеріяльних даних. Між тими межовими станціями його життя лежали роки й роки боротьби. Наперед за самого себе, за освіту, за позицію, потім за політичні ідеї. Ці роки повні малих успіхів і великих невдач, проблисків майбутнього і виглядів залишитися щонайвище малим, хоч успішним, адвокатом в Іллінойсі, „місцевим типом" з гострим язиком і кошем веселих жартів. Та ласкава народові доля не дозволила спочити Линколнові. І цей „неотесаний провінціял" опинився на найвищому пості країни. Не прийшлося це йому так легко, як колись Вашингтонові: не був він єдиним неоспореним кандидатом. Тоді вже нація кипіла пристрастями і унія тріщала. І це не був це Линколнів престиж, а радше уклад виборчих сил і розбиття Демократичної партії, що дали йому перемогу. Перемогу — благословенну для нації, але трагічну для нього самого.

Історія дивиться очима спільноти, не одиниці. Для історії важливе те, що Линколн став великим президентом, більшим як були усі сподівання, і що врятував цілість З'єдинених Держав Америки. Історія тільки на маргінесі згадує людину, з її людськими проблемами, з хотіннями, тривогами, щастям чи трагедією. Але від постаті і від обличчя Линколна годі відлучити його особисто важкий і трагічний життьовий шлях. І може основа величі його як людини саме в тому, що особисте життя своє підпорядкував він покликові свого народу, „виконуючи свій обов'язок так, як він його бачив, а все інше лишаючи Богові".

І в цьому подібність цих двох людей — президентів.

юст.

Кінець.

О. Дереш

ГАЙОВИЙ

(Із циклу: Троє ведмедів з білою латкою)

(10)

Дрижачими ногами Дам'ян зліз із становища і обережно підійшов до звіра. Місяць глузливо усміхнений дивився на Дам'яна, що приглядався уважно великій купі бездушного м'яса. Злість на себе самого, що не міг запанувати над стрілецькою пристрастю, клопітливе положення, яке важко було змайструвати, викликали у нього хаос думок. Гукнув пугач свій переразливий нічний клич, і гайовий перелякався від його несподіваного голосу, бо здалося йому, що це хтось прилапав його на гарячім, каригіднім вчинку. Оглянувся на всі сторони й уважно вслухався в пошум легкого вітру. Та кругом не було жадної людини. Тільки безмірні ліси бовваніли на обрії, мерехтіли зорі між порозриваними хмарами та місяць гойдався на них, як човен на хвилях. — „Пощо я стріляв? — клопотала його думка аж до фізичного болю. — Сталося, пропало! Треба сховати ведмедя. — Провіривши стріл, Дам'ян на хвилину повеселішав. — Та стріл таки добрий був. Певно сам архикнязь ліпше не стреляв би. Попав в саму середину комори". — З натугою підсунув під звіра галузь соснини, затягнув його у гущавину, і прикрив зверху чатинням та плитами.

Сумний й невеселий вертав до хати, нарікаючи на службу, себе самого, інженера, архикнязя, ну й на ведмедя. Вечері не їв, сон його не брався, роздумував діло на всі сторони і ждав ранку, як судного дня. Коли невістка пішла доїти корови, Дам'ян задержав сина в кімнаті, звелів йому перехреститися перед святими образами і присягнути, що нікому не зрадить, що він йому розкаже.

— Та чому я маю присягати, тату? — спитався син, здивований такою вимогою батька.

— Бо так мусить бути, коли хочеш рятувати батька від великої біди. Такої біди, що, здається, готовий на себе руку наложити, як що ти мені не поможеш.

Відмовлявся син від присяги, та коли побачив, що батько був близький розпуки, поклявся на Боже ім'я, що додержить тайни.

— Біда, сину.

— Та бачу, що біда, коли ви казали мені присягати.

— Не винен я, сину. Сама стрільба випалила...

— Ой, Боженьку, чи не вбили ви..?

— Правду кажеш. Таки вбив...

— На смерть?

— Від першого стрілу був труп.

— Чи не просив я вас, тату, щоб ви не ходили ночами по лісі, бо готові собі клопоту напитати через аж надто вірну службу. А тепер на старі літа ще й до в'язниці треба йти. Діри в небі не буде, як одного звіра менше буде в лісі. Та добре, що хоч він вас не вбив. Бо й таке могло бути.

— Та хто мав би вбити мене? Що ж я кому завинив?

— Той, що ви його застрелили. Ви знаєте, що з ними непереливки. У них рука звинна й скора. Потягнув за язичок від стрільби — і ви вже труп. Чи ви може забули, як то було з лісничим? Кілька літ минуло і ніхто не знає, хто його вбив.

— Та що ти говориш. Той, що я його вбив, не мав стрільби й не вміє стріляти.

— То ще гірше, що вбили безборонного чоловіка.

— Та не чоловіка, а ведмедя.

— Ох, як ви мене перелякали, що власного серця не чую! Та чому ж ви відразу не кажете, що застрелили ведмедя. Аж мені тепер легше стало. І чого я, дурний, за дурного ведмедя присягав. Чи ви, тату, де добре не випили з тієї нагоди, що приїхав архикнязь?

— Ще сину, натще серця. Але нині вип'ю за всі роки. І від інженера й архикнязя. Служби напевно позбудуся. А то готові ще по протоколах тягати. Якби то був звичайний ведмідь, то я дуже не журився б. Ніхто не чув і не видів. Ти знаєш, що то за ведмідь? Той, з білою латкою, про якого я тобі розказував. Завтра архикнязь має його стріляти, а він вже небіжчик. Якби його вбив равбшіцер, не моя була б вина. Всього не можна припильнувати. Але равбшіцер на ведмедя не поривається. Ще на оленя то так. А з ведмедем не легка річ зачинати. Згарячкував, зле змірив, зле вцілив, то й смерть твоя неминуча. Але ведмідь погиб із моєї руки, довіреного чоловіка, що повинен службу совісно робити. Тепер я б'юся з думками, що мені робити. Признатися — соромно. Затаїти й збрехати — совісно. І так клопіт, і так не гаразд. Порадь, як умієш, бо я вже стратив голову.

Довго батько із сином розбирали справу, але старий гайовий ніяк не був вдоволений порадами сина.

Дорога до надлісництва була недалека й рівна, та для Дам'яна може найтяжча в його житті. Перед надлісництвом він хвилину постояв. Тут видно запало в нього остаточне рішення, бо перехрестився, важко зідхнув і скорою ходою пішов у головний будинок.

ПРО „ЗДОРОВИЙ ХЛОПСЬКИЙ РОЗУМ" ВАСИЛЯ ГРИНЬКОВА

Історія Василя Гринькова подібна до життєвої долі тисяч його земляків, які примушені злиднями, покинули рідний край і знайшли за морем те, чого не могли добути дома: свобідне життя, вільне від політичного переслідування і від господарської нужди.

Народжений в 1888 р., він швидко, ще далеко до першої світової війни вемігрував зі своїх Дубинець, бучацького повіту до З'єдинених Держав і тут поселився в Шикаґо та став на працю в Пенсилвенській Залізничій Компанії, як робітник, а згодом, як сторож залізничих рейок, крізь які проходив автовий і пішоходний шлях. Сорокп'ять років працював Василь Гриньків на цьому становищі. Сорокп'ять років він допильнував, щоб, коли залізничим шляхом прокочуються залізничі, вантажні вагони, припинявся увесь коловий і людський рух на дорозі. В погоду і негоду, влітку й зимою він сумлінно виконував свою нескомплікованy, але відповідальну службу і вона приносила йому, крім заробітку, також вдоволення, яке дає добре сповнений обов'язок: за цілий час його праці на було в ньому, ні одного випадку ні з людьми, ні з автовими чи залізничими возами.

Сумлінний працівник — це найцінніше, що має кожне підприємство. Чотири роки тому закінчив Василь Гриньків 65 років життя й здобув право на старечу пенсію та на додаткову платню, виплачувану залізничникам. Але залізничій компанії шкода було такого цінного працівника і він на її прохання залишився надалі на своїм пості. Залишився в найкращій надії працювати доки можна, бо все життя він був активним, так у приватнім, як і в громадськім житті. Але доля присудила йому інакше. 7 січня ц. р. трапився трагічний випадок, якого не бачив Василь Гриньків за весь час своєї довгої служби на залізниці. Вантажний вагон, штовхнений льокомотивою, вискочив з рейок і поточився на залізничу будку, в якій знаходився Гриньків. Під звалищами будки знайшли люди Василя Гринькова з поламаною грудною кліткою і з важко пошкодженим шлунком. О другій годині після полудня того дня закінчив він свою 45 - літню працю для пенсилвенської залізниці, а за пару днів знайшов вічний супочинок на місцевім цвинтарі ім. св. Миколая.

Доля бл. п. Василя Гринькова повчальна. Вона нагадує нам, що немає можливости охоронитися від нещасливого випадку. Навіть 45 років сумлінної праці, навіть поважний вік і довголітній досвід не охоронить людини перед вироком невідомої долі. Хто може винувати бл. п. Василя Гринькова у тому випадку? І хто міг його передбачити? Не трапився він Гринькову за стільки років його молодости, а все ж притрапився, хоч і як пізно. І з тим кожному треба завжди рахуватися. Рахувався з тією можливістю і той, про кого пишемо ці слова і в цім для нас нова, друга наука.

Бл. п. Василь Гриньків обезпечився перед передчасною смертю зараз таки, як вступив на службу до залізниці. Дня 12 липня 1912 р. він подбав про першу обезпеченеву полісу УНСоюзу. Хоч мав він тоді вже 24 роки, то все ще не був жонатий. Тому й дав доручення виплатити обезпеченеву суму своїй матері, Марії, у далеких галицьких Дубинцях. Але з часом він одружився і з подивугідною, як на той ранній час, передбачливістю зрозумів, що обезпечення на 500 долярів не вистачає для забезпеки родини. Він швидко підніс обезпечення на 1,500 долярів, а коли в нього народилося троє дітей, три дочки — Ольга, Марія і Анна, він втретє викуповує нову полісу в УНСоюзі на додаткову суму 1,000 долярів. Коли зважити ті давні часи, тодішні низькі заробітки та високу вартість гроша, то тим більший подив можна мати для передбачливости бл. п. Василя Гринькова та його невченого, але дуже практичного обезпеченевого пляну. Це ж бо є відома сьогоднішня засада в обезпеченевому ділі: чим більша відповідальність перед родиною, тим більше обезпечення. І друга: чим більші прибутки, тим більше обезпечення. Бож функцією асекурації є забезпечити самого обезпеченого і передовсім його рідних перед матеріяльними наслідками непередбаченого ,передчасного випадку. Ідеєю обезпечення є подбати про те, щоб навіть, коли б трапився нещасний випадок, родина обезпеченого не папала в нужду, але бодай приблизно зберегла попередній рівень свого життя. Ледве чи в час молодости бл. п. Василя Гринькова були такі гасла і засади. Ледве чи хтось з ними познайомив Гринькова і намовив його до все більшого обезпечення. Радше можна вірити, що його здоровий господарський змисл, його, як в нас кажуть „простий хлопський розум" привів його до того, що він з кожним побільшенням родини, побільшував суму свого забезпечення.

У поважнім віці 69 років відійшов з цього світу бл. п. Василь Гриньків. Всі три його доні розбрилися по світу і всі давно перейшли дридцятий рік життя. Доля була ласкава для них в часі їх дитячих і молодечих років, тож і не користали вони з батькового обезпечення. Та його значення ніяк не обнизилося. Він залишив дружину, Марію, яка тепер також у поважному віці 64 р. життя. Виплата повної суми забезпеч., коли не повністю забезпечить її старість, то напевно у великій мірі облегшить її долю, так дуже порушену цим страшним і таким несподіваним випадком.

Бл. п. Василь Гриньків все своє життя був відданим не тільки своїй родині, але й не менше своїй національній громаді. Він був активним членом свого 106 Відділу У. Н. Союзу ім. св. о. Николая в Шикаґо. Довгі роки він був провідником того Відділу, як його фінансовий секретар. Тим більший жаль залишив він по собі і серед своєї вужчої і серед тої дальшої — громадської родини. І як його життя було прикладом для всіх, що його знали, так його несподівана, страшна доля, що скоротила його життя, та розумне забезпечення його родини перед випадком, стануть прикладом не тільки для всіх, хто його знав, але й для багатьох інших, які довідаються про нього щойно після його трагічної смерти. Бо добрі людські діла переживають людину і кличуть других їх повторяти.

Я. П.

Виплачуючи членську вкладку зу, Ви не тільки користаєте з дешевого забезпечення життя в найбільшій українській братській організації. Ви теж допомагаєте УНСоюзові ширити правду про Україну його англомовними виданнями, та скріплюєте політичне і культурне життя представників України у вільному світі.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ,
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ,
І НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. Т. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
— влаштовують —

В НЕДІЛЮ, дня 10-го БЕРЕЗНЯ 1957 р.
о год. 7-ій вечором

в залі ФЕШЕН ІНСТИТУТУ
при 225 Вест 24-та вулиця в НЮ ЙОРКУ

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

ПРИСВЯЧЕНИЙ 143-им РОКОВИНАМ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГЕНІЯ УКРАЇНИ

ПРОГРАМА: Ред. В. КРАВЦІВ — промова, М. ПОЛИНЯК-ЛИСОГІР — сопрано Сіті Опери в Ню Йорку, К. ЧІЧКА-АНДРІЄНКО — піяно, М. ГРИЦЮК і І. ШУГАН — деклямації, український мішаний хор — диригент І. СОНЕВИЦЬКИЙ.

Квитки вступу в ціні $ 1.00 і $ 1.50 для старших і $ 0.50 для молоді можна набути при касі від год 6-ої вечором.

Дохід призначений на Дім Української Культури в Ню Йорку.
СВОЄЮ ЧИСЛЕННОЮ УЧАСТЮ ВШАНУЙМО ПАМ'ЯТЬ НАЙБІЛЬШОГО СИНА УКРАЇНИ!

Увага! Гартфорд і Околиця! Увага!

УККА в Гартфорді запрошує все українське громадянство на

ШЕВЧЕНКІВСЬКУ АКАДЕМІЮ

що відбудеться
В НЕДІЛЮ 10-го БЕРЕЗНЯ 1957 р.
о год. 3-ій по пол.
в BURNS SCHOOL AUDITORIUM при PUTNAM і RUSS Sts.
Святочну промову виголосить д-р А. КНЯЖИНСЬКИЙ

Доповідь

про свої переживання в совєтських таборах на засланні,
яку виголосить д-р А. КНЯЖИНСЬКИЙ
в залі Українського Горожанського Клюбу при 51 Whitmore St.
дня 9-го БЕРЕЗНЯ 1957 р.
о год. 7:30 веч.

Платон Стасюк

Американський Музей Іміґрації — це наша справа

З приводу збіркової акції, проголошеної Українським Діловим Комітетом, з рамени УККА, на фонд „Американського Музею Іміґрації", що його думають здвигнути на Острові Свободи, і я як містоголова Українського Ділового Комітету для АМІ, хотів би забрати слово.

Є це важлива справа і нею повинні б заінтересуватись не тільки члени Комітету, але цілий український загал в Америці.

З кількох заяв, поміщених в українській пресі в Америці а також із 50,000 інформаційних листків та аплікацій, висланих Діловим Комітетом для АМІ, наш український загал повинен бути вже добре обзнайомлений з цією справою.

Думаю, що кожний наш іміґрант, без огляду на його релігійну приналежність чи партійно - групову орієнтацію признає, що така ціль, як будова Музею Іміґрації, не є вузько політичною, справою, або такою, що за неї повинна братись тільки якась одна політична група. Це справа нас усіх і то навіть не одної ґенерації, а кількох ґенерацій.

Започаткували це гарне діло навіть не уряд, чи назначені урядом чинники, тільки взялись за нього приватні люди, серед яких, зрозуміло, є світової слави індустріялісти, бизнесмени і професіоналісти.

Український Діловий Комітет уформовано з рамени Українського Конґресового Комітету, щоб зайнявся збиранням фондів на будову згаданого музею та довів до того, щоб і ми, Українська Іміґрація Америки, зайняли достойне місце в творенні того Музею. Бо цей Музей має бути відбиткою вкладу кожної іміґрації в розбудові ЗДАмерики.

Нехай пам'ять і про наш вклад не пропаде! Тут місце висловити теж вдячність Америці за те, що прийняла нас дала нам такі самі умовини праці, як давала своїм корінним громадянам, дала нам необмежену волю і свободу висказувати наші думки, почування, плекати наші здібності, добиватися успіхів, підтягати себе на вищий щабель; одним словом розкрила перед нами такі самі можливості, про які ми не могли мріяти впродовж довгих віків ні на одним клаптику наших рідних земель.

Щодо збірки фонду Американського Музею Іміґрації, треба зазначити, що ніхто не натискає, ні не вимагає від когось, щоб він жертвував суму, що стоїть поза границями його особистого фінансового стану. Кожна пожертва, хоч би й мала, є бажана для того благородного діла і кожний повинен дати стільки, скільки може, щоб український відділ не лишився позаду інших національностей.

Зрозуміло, що гріш потрібний! Проте треба зазначити, що не лише гріш тут грає ролю, але також заінтересування з боку якнайбільшого числа людей.

Беручи під увагу наші бизнесові та професійні товариства, маю надію, що українські іміґранти, „старі й нові", як також наші вже тут роджені ґенерації, сповнять свій обов'язок супроти ЗДАмерики, нашої прибраної Батьківщини, а також для своєї власної користи. Своїми пожертвами допоможуть придбати достойне місце Українському Відділові Американського Музею Іміґрації, щоб і ми стали поруч інших національних груп, які впродовж віків докладали свої цеголки до розбудови американської культури, багатства та політичної сили, і тим саме дали змогу рости і зберігати ті наші цінності, яких не давали розвинути на наших рідних землях наші вороги.

Ми можемо і повинні мріяти про рідний край, але час-до-часу схилім голову перед нашою прибраною Батьківщиною, яка в таких тяжких для нас хвилинах дала нам такий ласкавий захист.

Тепер саме така хвилина, коли ми повинні відгукнутись на апель Українського Конґресового Комітету та на заклик Українського Ділового Комітету для АМІ, і сповнити наш національний обов'язок щоб здобути гідне місце в тій Святині Вдячносивти, що її задумують збудувати на Острові Свободи, у стіп Статуї Свободи.

Сповнення цього обов'язку принесе нам не тільки особисте вдоволення, але також закріпить добру славу для української іміґрації на будуче перед усіма співмешканцями Америки. Не може бути сумніву, що це буде мати добрий і корисний вплив і на українську визвольну справу.

Д. Кідонь лектором математики у Ферлей Дікенсон Університеті

З початком цього весняного академічного семестра українські наукові кадри поповнилися новою силою. Сенат Ферлей Дікенсон Університету в Рутерфорді, Н. Дж., призначив п. Данила Кідоня в Патерсону на лектора математики. Це перший український викладач в цьому університеті. Колеґа Д. Кідонь належить до тієї частини тут родженої українсько - американської молоді, гордої на своє українське походження, яка володіє добре українською мовою та бере активну участь в українському суспільно - громадському та академічному житті. Своє українське виховання та можливість студій він завдячує своїм батькам, свідомим українським патріотам, які на жаль обоє з волі Божої відійшли з цього світу в 1956 р., недочекавшися можливости тішитись таким успіхом свого сина.

Кол. Кідонь закінчив українську середню школу оо. Василіян в Стемфорді, а університетські студії в Гопкінс Університеті, Мериленд. Під теперішню пору він відбуває ще докторські студії на Колумбійському Університеті. Не зважаючи на свої студії, він бере активну участь в українському суспільному житті. В рр. 1953—1955 був між ін. членом головної Управи СУСТА. Українська громада має підстави радіти з його успіху та бути певною, що п. Кідонь буде її гідним та прикладним членом. Його колеґи з кол. СУСТА, бажають йому ще більших успіхів в його науковій, учительській та суспільній праці, як і в особистому житті.

Володимир Петришин

● **Колишній стейтовий контролер Орвілл Гадж із Шикаго** за привласнення двох мільйонів долярів сидітиме в тюрмі тільки 10 років, бо визначену йому кару зменшили наполовину.

Увага! Ню Гейвен і Околиця! Увага!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
В НЕДІЛЮ 10-го БЕРЕЗНЯ — о год. 4-ій по пол.
в залі YWCA 42 HOWE St., — NEW HAVEN, Conn.

Славка Сурмач

матиме
доклад з кольоровими ілюстраціями з
ПОДОРОЖІ ПО УКРАЇНІ 1956 р.

Вступ: $ 1.00

Увага! НЮАРК та ОКОЛИЦЯ Увага!

ОСЕРЕДОК СВУ НЮАРК, Н. ДЖ.
В СУБОТУ 9-го БЕРЕЗНЯ 1957 р.
о 7-ій год. вечора
ДОМІВКА ОБВУА, 9 BELMONT AVE.

ДОПОВІДЬ:

„Нова тактика Кремля в незмінній стратегії"
виголосить
генерального штабу генерал-поручник
П. ШАНДРУК

Ласкаво запрошуємо Вельмишановне членство СВУ та Українське Громадянство прибути своєчасно!

Управа Осередку СВУ

ПІДГОТОВА ДО МІЖНАРОДНОГО З'ЇЗДУ СЛАВІСТІВ

(Закінчення зі сторони 2-ої)

завмерла. Тратьте всяку надію, нещасні українські, білоруські, польські, чеські, словацькі, словінські, хорватські, сербські, македонські, болгарські, ба й московські славісти, на будь-яку моральну допомогу у боротьбі за академічну свободу від вільної науки, від вільних славістів — спускайтеся на дно... Московський З'їзд має бути ударом довбнею по всякій надії, що ще десь жевріла у серцях славістів під московською диктатурою.

2. Далекойдучі цілі Москва реалізує цим з'їздом славістів і для своєї закордонної політики та пропаґанди. По всіх вільних краях Москва має свою аґентуру поміж слов'янськими еміґраціями і фінансує для неї комуністичну пресу майже у всіх слов'янських мовах. І для них створений був під час війни комуністичний неопанславізм як політична ідеологія, що його потім Москва пропаґувала на з'їздах у Бєоґраді та Москві. Та ті з'їзди були чистісінькою „чепухою", що не йшла в глибину, і московський журнал „Словяни" впливав і впливає хіба тільки на деяких темних хахлів в Канаді. Сучасна хвиля, — це Москва добре розуміє, — вимагає: престижу науки, славістики! Сталіна „сонце" згасло, тому треба засвітити нове „сонце" для комуністичного панслявізму: Москва — наукове „сонце славістики", Москва — „опікун" слов'янської науки, Москва — центр і пуп Слов'янщини!

Для всіх дійсно вільних науковців у вільному світі Міжнародний З'їзд Славістів у Москві — це міжнародна ганьба для славістики й вільної науки. Ті вільні славісти, що туди поїдуть, дозволять московській комуністичній партії та її науковому знаряддю для диктатури над славістикою ужити себе до проституції вільної славістики для комуністичних політичних цілей.

Тому треба привітати виступ славістів Каліфорнійського університету, професорів Вацлава Лєдніцького (поляка), Олега Маслянникова й Глеба Струве (москалів), Лоренса Томаса й Франціса Вітфілда (американців) — хоча їх мотивація відмови співпраці „угорськими подіями" справи далеко не вичерпує. Справу треба ставляти засадничо і на підставі принципів боротися з Якобсоном, проголошуючи бойкот Московського З'їзду як комуністичної політичної імпрези, що має на меті „перепрати" мозки легкодушних славістів з вільного світу. Всякий міжнародний з'їзд має міжнародну плятформу повної свободи науки й дискусії, свободу думки й преси. В большевії їх не було і немає, і поки вони не будуть відновлені, то ти вільний світ не сміє дозволити, щоб у самому центрі комуністичної диктатури над наукою, в Москві, за згодою вільного світу організувалися будь-які міжнародні з'їзди.

УКРАЇНЦІ ЧЛЕНАМИ НАУКОВОЇ УСТАНОВИ В АВСТРІЇ

Генеральний Секретаріят Дослідного Інституту для питань Дунайського простору (Форшунґсінститут фюр дес Донайравмес) подав до відома, що в члени цього ж Інституту прийнято проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького й д-ра Лева В. Мидловського. Згаданий Інститут, який має свій осідок у Зальцбурґу, Австрія, веде досліди соціяльних, етнічних, історичних, правних, культурних, політичних і господарських проблем Дунайського простору, з'ясовує їх у доповідях і публікаціях, та опрацьовує практичні проєкти, які мають сприяти мирній співпраці европейських народів взагалі, а зокрема народів Дунайського простору. В проводі Інституту стоїть кол. дипломатичний посол Т. Горнбостель, як голова, і проф. д-р П. Берґер, як генеральний секретар, який одночасно є головним редактором наукового квартальника „Дер Донавравм".

КЛЯРА ЛАВРОВА ПЕРЕМОГЛА, І НА ЇЇ ПАПЕРАХ СТОЇТЬ СЛОВО „УКРАЇНКА"

Пан С. Стиран із Пітсфілду, Массачусетс, повідомляє про те, як Кляра Лаврова цілий рік домагалася того, щоб їй вписали на її свідоцтві про американське громадянство слово „Україна". Рік тому вона набула право американського громадянства, але там вписали їй слово „Польща". Коли не хотіли їй в суді того виправити, вона віднесла документ про набуття американського громадянства до суду і заявила, що зрікається того громадянства, якщо їй не змінять давнішої державної приналежности з „польської" на „українську". Суд вислав цю справу до Бостону, а Бостон до Вашингтону. З Вашингтону прийшов дозвіл, щоб пані Клярі Лавровій вписати в її паперах слово „Україна".

Членство в Українському Народному Союзі — це ваш національний обов'язок і особистий інтерес! Вступайте в члени У. Н. Союзу!

Дня 10-го БЕРЕЗНЯ 1957 р.
о год. 11:30 перед полуднем
в церкві св. ЮРІЯ в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.,
буде відправлена

ПАНАХИДА

за вічний спокій душі блаженної пам'яті
ГЕТЬМАНИЧА
Данила СКОРОПАДСЬКОГО

Українське громадянство міста Трентону й околиць проситься взяти численну участь.

Організаційний Комітет

ОБ'ЄДНАННЯ кол. ВОЯКІВ УПА В США
запрошує цим Українське Громадянство та Друзів на

ПАНАХИДУ

по сл. п.
ГЕН. Т. ЧУПРИНЦІ - Р. ШУХЕВИЧУ

яка відбудеться
в храмі св. Юрія при 7-ій вул. в Ню Йорку,
дня 9-го березня 1957 р., о год. 8-ій вечором.

За Управу:
М. Мокрівський
Ю. Калина

Повідомляємо Знайомих і Приятелів, що
дня 14-го БЕРЕЗНЯ — о год. 7-ій ранку
в церкві св. Юра
відправиться

СЛУЖБА БОЖА

за упокій Душі
о. пралата **ВОЛОДИМИРА СУХОГО**
пароха Болехова
і
мойого брата
ВЕНЕДИКТА СІМКОВОГО

Тарас Сімків

В СУБОТУ 9-го БЕРЕЗНЯ 1957 р.
о 10-ій год. ранку
в Українській Православній Церкві св. Вознесення
на 19-ій вулиці 675 в Нюарку
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в перше півріччя передчасної смерти
мосї Дорогої Дружини
бл. п. Катерини Андріївни ІЛЬЯШЕНКО
яка упокоїлась в Бозі 8-го вересня 1956-го року.

Просимо всіх Рідних, Приятелів і Знайомих взяти участь в Богослуженні і спільно помолитися за спокій душі Покійної.

Горем прибитий Муж Покійної
Микола ІЛЬЯШЕНКО

УВАГА! **В НЕДІЛЮ 10-го БЕРЕЗНЯ — о год. 2:45 по пол.** УВАГА!
на NEW FARMER'S OVAL площі відбудуться

МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

Німецько-Американської Ліґи між
УСК - Ню Йорк — BROOKLYN Sport Club
Передзмаг: год. 11:30 УСК (юньйори) — Pfaeltzer (юньйори)
о год. 1-ій УСК "B" — Brooklyn "B" S. C.

ДОЇЗД на площу BMT Canarsie Line до Myrtle Ave., а звідси пересісти на Metropolitan Ave. Train та їхати в сторону Middle Village до останньої зупинки.

Управа УСК

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В НЮ ЙОРКУ ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

В Неділю, 7-го Квітня, 1957 р.
О ГОД. 2-ій ПО ПОЛУДНІ
відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УДІЛОВЦІВ (ШЕРОВЦІВ) У. Н. ДОМУ

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ:
ВИСЛУХАННЯ ЗВІДОМЛЕНЬ, ПЕРЕВЕДЕННЯ НАД НИМИ ДИСКУСІЇ, ВИБІР 7-ми ЧЛЕНІВ ДИРЕКЦІЇ НА НАСТУПНИХ ТРИ РОКИ І БІЖУЧІ СПРАВИ.

За Дирекцію:
Д-р В. Баранецький, голова М. Лисогір, секретар

НОВИНКА!

Вже вийшла друком кольорова, ілюстрована книжка
ДЛЯ ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ
Романа Завадовича

„БОГУТА БАГАТИР"

в українській і англійській мовах.
Переклад на англійську мову зладила
О. Гібайло-Ґіббонс.

Кожна дитина читає книжку з запертим духом і оглядає до тому кожну сторінку.

Ціна $1.00. — Замовляти:
SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

В БУДИНКУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В НЮ ЙОРКУ 142 — 2-ГА ЕВЕНЮ

ДО ВИНАЙМУ

1) ПРИМІЩЕННЯ НА КРАМНИЦЮ — ФРОНТ ДО 2-ОЇ ЕВЕНЮ.

2) КІМНАТИ НА ПОСТІЙНУ ДОМІВКУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ ЧИ ОРГАНІЗАЦІЙ

БЛИЖЧІ ІНФОРМАЦІЇ В АДМІНІСТРАЦІЇ У. Н. ДОМУ УСТНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО — GR 3-5289

ВСЯЧИНА

ДЕ ЛЮДИ ЖИВУТЬ НАЙДОВШЕ?

На основі статистики забезпеченевих компаній виходить, що найдовше живуть люди в ЗДА в стейті Небраска. Після Небраски приходить стейт Південна Дакота, а відтак Міннесота, Айова, Північна Дакота й Кензо. Чому.?

Тому, що в цих стейтах велика більшість людей працює на фармах, на свіжому повітрі й без напруження. Найкоротше пересічно живуть люди в великих містах, головно ті, які працюють в швидкому темпі і в постійному напруженні.

● Князь Рейніє III з Монако і його дружина Ґрейс, колишня американська фільмова зірка, охрестили в католицькому соборі в Монте Карльо свою 6-тижневу доньку Каролину Луїзу Марґариту. Приявними на цій церемонії був дипломатичний корпус з Монако і батьки княжни — власник цегельні (колишній муляр) з дружиною із Филаделфії.

Зі Спорту

ВИГРАНА І ПРОГРАНА УСК-у НЮ ЙОРК

По дійсно імпонуючій грі і перемозі 3:0, над Йорквілле мадярами в п'ятницю 22 лютого, УСК Ню Йорк програє в неділю 24 лютого проти Пасейк СК 0:1. Гарна погода, в доброму стані площа, добра комбінаційна гра мадярів (майже всі недавні втікачі) дозволили УСК-ві розвинути гарну і для ока й успішну щодо пунктів гру, яка була дійсно цікавою. Ворота для УСК-у добули: Васількевич, Голюка і Катуріч.

Зате в неділю 24 лютого УСК програв проти Пасейк СК. Причин було багато і вони різні (нерівна площа, перевтома змагунів ще з п'ятниці, невдача їх напасників і т. д.). Однак вони не врятували уже втрачених двох точок. Але вони є пересторогою і для змагунів і для Управи і залишаться наукою на майбутнє.

Все таки справа мистецтва Ліґи не була і не є перерішена УСК має дуже багато даних таке мистецтво добути, однак мусить старатися таких неприємних несподіванок „уникати..."

Не можна площі змінити, не можна було і п'ятниці „забути", але можна було зробити те, що було колись з Джуліяною: не зважаючи на те, що противник добув ворота, до кінця гри було ще 25 хвилин, а в тому часі ще можна було багато дечого змінити. Тим часом: в наших змагунів і в публіки (нашої), „впали крила"...

УСК може перемогти і дуже сильні команди, не тільки Пасейк і на це маємо докази. Ми можемо перемогти і Гобокен, і Джуліяну, і мистецтво можемо добути... Останнє слово ще не сказане. (ix)

ПІНҐ-ПОНҐОВІ ЧЕМПІОНАТИ СУАСТ — ПІВНІЧ У КЛІВЛЕНДІ!

Згідно з обіжником ч. 8. СУАС — Північ ,з листопада мин. року, УАСТ „Львів" — Клівленд повідомляє, що цього-річні пінґ-понґові чемпіонати Північної Смуги ЗДА відбудуться в суботу 16 і в неділю 17 березня, в приміщенні СУМА („Юкрейніен Сейвінґс Компані"), ріг вулиць Прафесор і Вест 10, у Клівленді, Огайо. Турнір, що йтиме згідно з міжнародними правилами пінґ-понґу, має в програмі дружинові чоловічі й жіночі, а далі, індивідуальні конкуренції в чоловічих, жіночих і юньйорських сінґлях, та чоловічих і мішаних деблях (дружини — чоловічі й жіночі, складаються з 3 змагунів).

Зголошення, до понеділка, 11 березня ц. р. приймає секретар турніру:

Stephen Malanchuk
1030 Kenilworth Ave.
Cleveland 13, O.

Реєстрація змагунів і дружин відбудеться в п'ятницю 15 березня, в год. 6—10 вечером і в суботу 16 березня до полудня в домівці УАСК „Львів":

Початок турніру: субота, год. 3 сполудня.

2255 W 14th St.
(Ukrainian National Home)
Room 24,
Cleveland 13, Ohio.

ЗАБУТІ ЧАША И ЧЕМПІОНАТ

В недавньому звіті про Загальний Збір УАСК „Львів" — Клівленд пропущено вислід „львівських" футболістів у турнірі за український чемпіонат Півночі ЗДА й чашу Української Щадниці — тепер: Парма Сейвінґс Компані в Клівленді. Після нерішеної 0:0 проти дітройтського „Черника", в Клівленді, прийшла поразка „львов'ян" 0:2 на реванжі, в Дітройті. (На тому, як відомо, і чаша і турнір застрягли, бо Шикаґо — Міннеаполіс „не вспіли" дати до кінця року переможця Західнього Сектора СУАСТ — Північ.

О. Гайський

ЛЕВИ — СПАРТА 4:1.

Неділя 3 березня. — Розгривки за чемпіонат у сімковому турнірі в Шикаґо закінчено. Чемпіоном турніру несподівано вийшла дружина „Словакс". Левам в цьому році не пощастило. Невдачі на початку розгривок були завеликі і хоч Леви добували точки при кінці турніру, не було можливостей вже висунутись вище як на четверте місце.

Запізно вже тепер направляти помилки окремих змагунів чи цілої дружини, одначе варто призадуматись, що було причиною невдач. Леви дружина, яка дуже скоро піддається моральним впливам і якщо вони деструктивні, то тоді хаосові вже немає кінця. Найбільш неґативно впливали на дружину завваги поодиноких змагунів, які не завжди були слушні, а навіть у „підгарячковому стані злобні, що викликало непорозуміння і розбивало сконцентрованість гри. Контрастом тим подібних зустрічей були останні змагання зі „Спартою". Їх можна сміло зарахувати до найкращих у сімковому турнірі, а на оцінку цю склались ось які фактори: Спортова поведінка, холоднокровність, співпраця та добре пристосування тактики. Ворота добули: Р. Маркевич 3, А. Вахір 1.

В клясі юньйорів Леви добули чемпіонат, виграваши всі зустрічі. Трофей перемоги юньйорів у сімковому турнірі це ще один доказ корисної праці товариства серед української молоді.

М. Маркевич

Франція винищує сили альжирських повстанців

Альжир. — Французькі часописи розписуються про втрати, що їх завдано альжирським повстанцям, висловлюючи водночас надію, що внедовзі припиняться бойові дії в Альжирі і настануть умовини, в яких можна буде розписати вибори. Мовляв, арештовано двох націоналістичних діячів з-посеред 5-членної керівної екзекутиви Альжирського Фронту Визволення, як також 11 членів „революційної ради" тієї підпільної організації. Ця рада складається з 34-х членів, а з них тринадцять знаходиться поза кордонами Альжиру. Французькій поліції буцім-то вдалося теж розбити експозитуру підпільної організації альжирських арабів на терені самої Франції. У зв'язку з цими втратами та прийнятою недавно в Об'єднаних Націй резолюцією, що поручає „мирну, демократичну і справедливу" розв'язку проблеми Альжиру „в переговорах всіх, зацікавлених цією проблемою сторін", — має внедовзі відбутись законспірована нарада підпільних діячів. Тим часом боротьба в Альжирі продовжується. Французи хваляться, що під кінець минулого тижня вбили 200 партизанів, але й повстанці вбили шістьох французьких вояків в одній засідці, а 11-х в іншій, не рахуючи випадків індивідуального терору.

● Виконний директор Фундації для Алькогольних Дослідів в Канаді Г. Дейвід Арчібалд повідомляє, що число алькоголіків в одній тільки провінції Онтаріо від 1945 року зросло на 178 відсотків і становило в 1956 році 76,000 осіб.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у 77-му році життя від нас у вічність 8-го лютого 1957 р. Наша Найдорожча і Незабутня Мати, Бабуся і Сестра

бл. п. РОЗАЛІЯ з КУШНІРІВ ШУГАН

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Всечеснішим Отцям Василіянам, парохії св. Юра в Ню Йорку, за відвідини і уділення Її Найсвятіших Тайн під час тяжкої недуги, за відправлення Панахид та похоронних обрядів о. о. Іванишинові і Кулиничові.

Щира подяка Рідні і Знайомим, що взяли участь в Панахидах і похоронах, хорові „Думка" за відспівання Панахиди, Вп. Паням Марійської Дружини за спільне відмовлення вервичок, Тим Всім, що зложили свої пожертви на св. Служби Божі за спокій душі Покійної та за вінки і квіти на могилу, як також Всім Тим, що — чи то устно зложили, чи прислали нам свої вислови співчуття. Рівнож дякуємо похоронному заведенню п. П. Яреми за чесне і взірцеве переведення похорону.

Всім щире спасибі.

СТЕФАН і ПАНТЕЛЕЙМОН — сини
ЕВСТАХІЯ і СОФІЯ — невістки
Брати, Сестри і Внуки

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДІТРОЙТ, МІШ. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 75 УНС, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбудуться в неділю 10-го березня ц. р. в залі Укр. Нар. Дому. Початок о год. 1-ій по пол. На порядку дня важливі організаційні справи, як кампанія за масовим членством, спільна акція Відділів УНС на нашому терені й біжучі справи Відд. Дуже просимо всіх членів прибути на ці збори. — За Управу: В. Чмир, предс., А. Наконечна, рек. секр., П. Рогатинський, фін. секр. і І. Слупецький, кас.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Б-во св. Стефана, Відд. 221, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 10-го березня, в Домі Відд. УНСоюзу, при 841 N. Western Ave., о год. 12:30 по пол. Частіша приявність членів на зборах є конечно пожадана. Цей рік є передконвенційна кампанія за новими членами до УНСоюзу. В цьому році УНСоюз має збільшитись до 75,000 членів. Тому просимо всіх членів допомогти нам в цьому важливому ділі. Вписуймо в ряди Відд. 221 наших дітей, приятелів, знайомих, побільшуймо обезпечення для себе і наших родин в УНСоюзі. За інформаціями голоситися кожної неділі між 12 —2:30 год. по пол. до Тараса Шпікули, секр. в Домі Відд. УНС, при 841 N. Western Ave. або пишіть на адресу 5466 W. Haddon Ave. Tel.: AUSTIN 7-5054. — Ф. Васильовський, предс., І. Михальцевич, кас., Т. Шпікула, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Т-во Клюб Поступовий, Відд. 70 повідомляє, що місячні збори відбудуться в середу 13-го березня о год. 7-ій веч. в приміщенні У. Н. Дому 433 Hoboken Ave. Просимо привести зі собою нових членів до Т-ва і УНСоюзу. — П. Костик, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — С-во Преч. Діви Марії, Відд. 112 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 17-го березня по 3 і 4 Службі Божій в церковній залі св. Петра і Павла. З огляду на важливість справ. присутність всіх побажана. — А. Купер, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Б-во св. о. Николая, Відд. 369 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 17-го березня о год. 4-ій по пол. в церковній залі. Проситься членів прийти на збори і заплатити місячні вкладки. — Управа Від.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Т-ва Сокіл, Відд. 336 відбудуться в неділю 10-го березня о год. 1-ій по пол. Просимо всіх членів прийти на збори і вирівняти свої вкладки і привести своїх знайомих, щоб вписати до УНСоюзу і Т-ва Сокіл. — Г. Степанек, предс., Г. Кисіль, кас., Т. Кальмук, секр.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

Посмертні Згадки

МАРІЯ КРАВЧУК (*KRAFT*), довголітня членка Відд. 364 в Клівленді, О., і Відд. 292 Укр. Нар. Союзу в Дітройті, Міш., померла 20-го лютого 1957 р. Покійна походила з с. Новий Двір, пов. Сокаль, Західня Україна. Полишила чоловіка Стефана, двох синів, Стефана й Едварда і одну доньку Галю і 5 внуків. Похорон відбувся 23-го лютого з похоронного заведення до церкви св. Михаїла в Дірборн, Міш., опісля на кладовище *Holy Sepulchre*. — В. Їй П.
П. Федик, секр.

ГРИГОРІЙ ГРИНЬКІВ, довголітній член 301 Відд. УНСоюзу ім. Д. Вітовського в Шикаґо, помер 24-го лютого 1957 р. у 72 р. життя. Покійний родився 18-го жовтня 1884 р. в с. Муканє, пов. Радехів, Зах. Україна. Полишив у смутку жінку Катерину, синів: Стефана, Михайла, Володимира, Василя, Івана і п'ять невісток та 11 внуків. Похорон відбувся 27-го лютого 1957 із пох. заведення до правосл. церкви св. Володимира, а опісля на кладовище в Елмвуд Парку. — В. Й. П.
М. Кришталь, фін. секр.

СТЕФАН ВЕРБОВИЙ, член Т-ва Українська Січ, Відд. 59 УНСоюзу в Бриджпорті, Кон., помер 22-го лютого 1957 р. у 47 р. життя. Покійний походив зі с. Шельпаків, пов. Збараж, Зах. Україна. Залишив в смутку дружину Марію. Похорон відбувся 25-го лютого 1957 р. з пох. заведення до Укр. Греко-Кат. Церкви, при участі родини, членства і знайомих, і похоронено на кладовищі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн. — В. Й. П.
М. Галькевич, секр.

● РОЗШУКИ ●

Пошукую ФЕДЯ ВОЛОСЕЦЬКОГО зі села Довге коло Медиинич ,повіт Дрогобич. Він сам або хто знав би про нього, прошу зголоситись на адресу:
Wasyl Czuszak
2621 Bertha Ave.
Flint, Mich.

Пошукуємо п. ПАСТЕРНАКОВУ з Галичини, сестру Володимира Стецика. Хто знав би про неї, або вона сама, прошу писати до:
Iryna Powzaniuk
154 Avenue "C"
New York 9, N. Y.

Пошукую ОЛЕКСУ ШАЛАНКЕВИЧА, нар. 1919 р. в с. Лисовичі, р-н Стрий, Дрогобицька область. В р. 1945-46 перебував в Лондоні і правдоподібно виїхав до Канади або ЗДА. Розшукує односельчанин Микола Рубльовський з родиною. Ласкаві відомості про нього прошу слати на адресу: Mykola Rublowsky, 633 E. 11th St., New York 9, N. Y.

Зофія Савіцька з с. Стратин, пов. Рогатин, воєв. Станиславів пошукує ДМИТРА ПАСІЧКІВ, що останньо жив у Німеччині. Маю відомості від його сестри Настазії. Хто знав би про нього, прошу писати на адресу:
Sophia MELNYK
P. O. Box 222
Hudson, N. Y.

Іван Каськів пошукує ЯРОСЛАВА БОЛЮХА зі села Біще, пов. Бережани (Галичина). Маю листа від його родини. Прошу писати на адресу:
Iwan KOSTIW
6 Hixon St.
Rochester 5, N. Y.

Сестра шукає рідного брата ПЕТРА ЛАВІНСЬКОГО із села Чаниж, пов. Камінка Струмілова. Хто знав би про нього, прошу повідомити на адресу:
John CHOMYSZAK
13 Dalton St.
Johnson City, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 3828. Ворота відко

LASTLY THE STERN WAS WEIGHTED, SO, AS THE TIDE ROSE, THE SHIP FLOATED IN PERFECT BALANCE -- EQUIPPED WITH AN UNDERWATER BATTERING RAM!

... TENSION GRIPPED THE COMPANIONS NOW OUT AT SEA ON A TRIAL RUN. SOON TOLL EXCLAIMED, "WE'RE IN FOR A REAL TEST--TWO PIRATE SHIPS ARE APPROACHING!"

Нарешті керму зрівноважено, і, коли настав приплив, корабель затримував докладну рівновагу... і мав у підводній частині штурмовий таран.

Зворушення охопило компаньйонів на морі під час пробної плавби. Незабаром Толл гукнув: — Ми є на дійсній пробі... Два піратські кораблі надпливають!

УНФОНД — НАША ЗБРОЯ ПРОТИ НЕПРАВДИ І НЕВОЛІ!

ЦІКАВИЙ І ВАЖЛИВИЙ ПРОЄКТ

14 лютого цього року до Українського Конгресового Комітету звернувся Громадянин і Платник Національного Датку Пан Н. П., надсилаючи свій проєкт збільшення Українського Народного Фонду до мільйона (1,000.000) долярів річно.

При тім п. Н. П. надіслав 105 дол. на Український Народний Фонд, які просив розділити так:

50 дол., як Національний Даток на 1957 рік,
50 дол. на Запасовий Фонд
і 5 дол. на адміністративні видатки.

Жертводавець уважає, що в ЗДА є 10.000 українців, які мають добрий нормальний середній заробіток і які легко можуть заплатити річно 105 дол. Національного Датку, що й дасть у висліді один мільйон.

Для започаткування акції, як першу таку вплату, п. Н. П. вислав своїх 105 дол., зазначаючи: „нехай ця пожертва буде маленькою іскрою, з якої має розгорітися великий пожар на нашому національному полі."

При тому п. Н. П. подав прізвища трьох Громадян, яких кличе „до почесного чину-вплати Національного Датку в сумі 105 дол.", прохаючи, щоб УНФонд в його імені звернувся до них у цій справі.

З приводу виступу Вп. п. Н. П., Український Конгресовий Комітет уважає необхідним зазначити:

Проєкт реформи збіркової акції УНФонду п. Н. П., в засаді треба щиро вітати, як шляхотний почин, що має на увазі добро української справи.

Як проєкт, так і піонерська пожертва п. Н. П., заслуговують на повне признання. Прохання п. Н. П. у справі звернення до названих ним осіб буде виконано.

Повний текст проєкту отримають наші українські часописи для опублікування, щоб українські громадяни висловили з приводу цього проєкту свою думку.

100 ДОЛЯРІВ НА УНФОНД ЗГІДНО З ОСТАННЬОЮ ВОЛЕЮ

(† Теодор Багриновський)

Громадянин п. Іван Ткач надіслав до Українського Конгресового Комітету листа з 18 лютого ц. р., в якому подав:

„Хочу Вас повідомити, що мій близький приятель, Теодор Багриновський, член Українського Народного Союзу і ЩИРИЙ ПЛАТНИК НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ, помер 9 жовтня 1956 року в Ню Йорку. Покійний не забув і за Український Народний Фонд, бо останнє його бажання було зложити 100 дол., як Національний Даток. Я його бажання виконую і засилаю моні-ордером сто долярів."

Приймаючи посмертну пожертву бл. п. Теодора Багриновського, з пошаною до світлої пам'яті Покійного, Український Конгресовий Комітет уважає відповідним зазначити, що Покійний був ретельним платником Національного Датку і одержав Ювілейну Відзнаку УККА.

Вп. Пану Іванові Ткачеві, який і сам належить до Громадян, що отримали Ювілейну Відзнаку, належиться публічне признання й подяка за дбайливість і труд по виконанні волі св. п. Теодора Багриновського.

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ

Ч. 2 — 8-го березня 1957 — No. 2.

ВІД УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Сьогодня публікуємо до загального відома листи Платників і Жертводавців УНФонду, — ч. ч. 3, 4, і 6, що прислали свій Національний Даток чи пожертви в часі від Жовтня 1956 року по кінець Січня 1957 року.

УСІМ ГРОМАДЯНАМ, ЩО ВИКОНАЛИ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК, — ЩИРА ПОДЯКА.

Український Конгресовий Комітет Америки

УНФОНД — ВИЯВ НАШОГО ПАТРІОТИЗМУ. НЕ НА СЛОВАХ, А НА ДІЛІ!

ДО ВП. ГРОМАДЯН, що не відповіли на листи Українського Конгресового Комітету

У серпні-вересні 1956 року Український Конгресовий Комітет звернувся із спеціяльним листом до тих своїх бувших Платників і Жертводавців, що від років 1953-54 занехали свій зв'язок з УНФондом.

Частина цих Громадян обізвалась, знову надсилаючи свій Даток і пожертви, але ще дуже багато Громадян зовсім нічого не відповіли.

З цього приводу УККА дозволяє собі зазначити: багато Громадян легковажить вагу і значення їх участи в УНФонді, вони уважають, що обійдеться й без їхньої жертви. Одначе, це зовсім не так: Народний Фонд, власне, й складається із скромного Національного Датку (10 дол. на рік), але з розрахунком, що цей Даток зложить кожний свідомий українець.

Листи, про які мова, були розіслані до 13,000 Громадян, — коли б всі вони надіслали Національний Даток хоча б за один рік (130.000 дол.), то це, для прикладу, означало б, що Українська Капеля Бандуристів могла б відбути подорож до найголовніших держав світу, привертаючи увагу тисячів людей до України та нашого поневоленого народу.

З листів Американських Політичних Діячів до Українського Конгресового Комітету

„Я не в силі належно висловитися про все те добродійство, яке, на мою думку, виконує Український Конгресовий Комітет та інші українські організації, тримаючи Америку і всі вільні народи в свідомості небезпеки совєтського поневолення мільйонів людей."

Конгресмен Альберт В. Кретелля, з Конектикат

„Праця Вашої Організації в поборюванні комунізму, плекання живого духа свободи серед народів, які терплять під комуністичною тиранією, заслуговує на вдячність усіх Американців."

Сенатор Прескот Буш, з Конектикат

„Кожний Американець повинен охоче зробити все можливе, щоби принести волю усім Українцям."

Конгресмен Абрагам Дж. Мультер, з Ню Йорку

„Я хочу, щоби це було занотовано і я заявляю без ніяких застережень, що коли те буде потрібним або корисним, я буду допомагати Українському Народові в його змаганнях здобути державну незалежність."

Конгресмен Джеймс Тумульті, з Ню Джерзі

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ В 1956 Р. ВПЛАТИЛИ:

ЛИСТА Ч. 3. (по кінець жовтня 1956 р.)

МІННЕСОТА:

Міннеаполіс: Микола Дербуш $20 (за 1951 і 1952); по $10: Александер Филипович, Михайло Гіпський, Сергій Єрмоленко, Дмитро Мандибура, Гілярій Паців, Василь Станиславів; Н. Н. $1.

Сейнт Пол: Відділ УКК $1.50 (за друки).

МІЗУРІ:

Сейнт Джозеф: Ліга Укр. Католицької Молоді (відділ) $10.

НЕБРАСКА:

Омага: По $10: Павло Ващишин, Дмитро Війтик, Олекса Продивус, Володимир Столярський.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Кемден: По $10: Степан Хадай, Марія Четирко, Степан Федик, Ф. Гец, Едвард Гудяк; по $5: Василь Мелешко, Петро Завойський; Василь Рябко $4; Михайло Мельник $2.

Картерет: Іван Чвартацький $10; Григорій Семененко $5.

Седар Гров: Мирослав Раковський $10.

Кренбюрі: Юстина Левіцька $15 (за 1957).

Елизабет: По $20: Ігнат Хоркавців (за 1955 і 1956), Ярослав Ковалишин (за 1955 і 1956); Михайло Левицький $10; Ольга й Іван Шатинський $5.

Іст Орендж: Йосиф Вілоган $25.

Ірвінгтон: Петро Матула $10.

Джерзі Сіти: По $10: Михайло Баран, Онисим Бойко (за 1955), Евстахій Дучний, Юрко Дубецький, Григорій Іванів, Григорій Явний, Іван Яцусь, Михайло Якаба, д-р Степан Ничай, Степан Островський, Петро Пахольчук, Іван Ведвідь, Іван Вірт; Розалія Гулькевич $5.

Нюарк: Іван Митченко $20 (за 1955 і 1956); по $10: Семен Вожаківський, Олексій Данчук, Любомир Саврійка, Василь Шеремета; Мих. Яворський $2.

Ню Бронсвик: По $10: Дмитро Демедюк, Ярослав Ощудляк; Софія Котис $1 (за відзнаку).

Натлей: Марія і Михайло Стефанів $25.

Пассейк: По $10: Гр. Матвіїшин, Павло Мавур, Теодор Гелемей.

Плейнфілд: Йосиф Ярема $10.

Розел: Дамян Кордуба $15 (за 1955 і 1956).

Рочел Парк: Зеновій Юрків $30 (за 1956 і 1957).

Скач Плейнс: Андрій Когут $2.

Томс Ривер: Іван Щуцький $20 (за 1955 і 1956).

Товако: Василь Дячук $10.

Трентон: По $20: Володимир Маркевич (за 1955 і 1956), Дмитро Забитовський (за 1955 і 1956); Укр. Робітн. Союз (49. відділ) $10 (чл. вкл. за 1955).

Вест Орендж: Зинаїда Бронецька $10 (за 1957).

НЮ ЙОРК:

Амстердам: Юрій Грицай $20 (за 1955 і 1956); по $10: Пилип Сомик, УНС (266 відділ, Т-во ім. І. Франка).

Асторія: По $10: Себастіян Подольський, Укр. Жіноча Громада; Анна Залевська $1.

Бабилон: По $10: Марія Кісь, Павло Кісь.

Вінгемтон: По $10: Мирослава і Василь Притула, Михайло Захарків.

Бронкс: Ілля Туник $10.

Бруклин: Д-р Богдан А. Макарушка $35 (по $10 за 1954 і 1955, а $15 за 1956); Марія Мойсей $30 (за 1953, 1954 і 1955); Василь Балабан $25; по $10: Дмитор Бакевич-Щуковський, Степан Бігун, Дмитро Верба, М. Гаврилишин, Орест Гладкий, Іван Подусовський, Віктор Приходько, Симон Пирожинський, Іван Роборецький (за 1955), Іван Стороняк, СУМА (ім. Т. Шевченка), УНСоюз (293. відділ св. Миколая за 1955), Марія Волічинська; Михайло Семен $5; Вас. Мисик $2; В. А. $1.

Калвертон: Марія Вівчар $10.

Когоес: По $10: Іван Кінаш, Василь Кушнір, Василь Семенович.

Іст Медов: Марія Бучак $5.

Фріпорт: Ірина Руденська $60 (за роки 1951—1956).

Гамбург: П. Колодій $5.

Гейстінг ан Гудсон: Іван Пециляк $10; Пилип Гарасимів $5; Стефан Вский $1.

Кінстон: Катерина Коленяк $5.

Лонг Айленд Сіті: По $10: Степан Баглай, Ярослав Січинський.

Мідлтавн: Д-р Всеволод Клюфас $10.

Норт Белмор: Микола Бобенчук $25.

Олієн: Д-р Ілля Ясінчук $10.

Озон Парк: Петро Федак $10.

Мангеттен: Іван Флис $25; по $20: д-р Степан Стек (за 1954 і 1955), Союз Українських Американських Професіоналістів (за 1955 і 1956), Т-во „Пласт" (Головна Управа), Т-во „Золота Липа" (відділ УНС за 1954 і 1955); по $10: Ілля Баляс, д-р Остап Баран (за 1955), Володимир Богун-Чудинів, Богдан Береза, Іван Влизнак, Михайло Бродин (за 1955), Володимир Хамула (за 1955), Володимир Дідик, Катерина Джорджія (збірка на похороні члена УН Союзу в Алентавн, Па.), Василь Граб, Онуфрій Кекіш, Микола Комарницький (за 1955), д-р Мирон Кравчук, д-р Василь Ленцик (за 1955), О(б)ВУА (за 1955), Організація Родичів у Н. Й. (за 1955), Ева і Семен Ришитівський (за 1957), Ольга Руденська, Григорій Сливка, Микола Стислович (за 1955), Укр. Роб. Союз (127. відділ), Український Жіночий Виставовий Комітет Н. Й., Стефанія Жуковська; по $5: Юстина Галущинська, Степан Мамус; по $2: Прокіп Петровський, Кіндрат Плохий (за 1954); по $1: Ром. Кривіцький, Дм. Максимів.

Рачестер: Відділ УКК $114.71 (прибуток із свята в честь І. Франка); по $10: Олена Харамбура, Андрій Харамбура, Нестор Червінський (за 1955), В. Делькевич, Григорій Гайдучок, Дмитро Горбусь, Андрій Яріш, Микола Костинюк, Данило Кваснщя, Михайло Крижанівський, Ольга Малинівська, „Самопоміч" (відділ), Шимон; УНС (437. відділ), Дмитро Висоцький (за 1957); Андр. Яць $2; Роман Гладун $5; М. Яремчук $1 (за значки).

Савона: Петро Бойчук $10.

Стетен Айленд: УНС (211. відділ) $10 (за 1955/56).

Юніондейл: Іван Гречин $10.

Вотервліт: Юрій Єсуп $2.

Вудсайд: Адам Шумінський $10 (за 1957).

Йонкерс: Д-р Теодор Чуй, Святослав Коцибала, Стефан Курило, Ольга Женецька, Степан Женецький — усі по $10; Василь Мандзій $5.

НОРТ КАРОЛАЙНА:

Вейнсвіл: Павло Паньків $10.

ОГАЙО:

Кардінгтон: Д-р Андрій Мацюрак $10.

Клівленд: По $10: Д-р Тарас Антович, Володимир Возняк, Марія Дуб, Іван Городиський, Теодор Маркевич, СУМА (за 1955), Укр. Гетьманська Організація (ч. 9, за 1955), „Учительська Громада" (за 1955), Микола Чухрай; по $1: пані Петровська і Топольницька.

Лорейн: По $10: Теодор Бруч, Роман Курчинський.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Амблер: Евген Чайковський $10.

Амбридж: С. Дністрян $1 (за відзнаку).

Бетлегем: По $10: Александер Любінецький, Іван Мацалак, Амброз Маруненко, Олена Маруненко, Марія Михайлів, СУА (50. відділ); по $5: Гнат Баладзюк, о. Іван Михайлів.

Бріджпорт: Іван Андрусів $30 (за 1954, 1955 і 1956).

Браддок: Стефан Гула $10.

Честер: СУМА (ім. Кандиби) $10 (за 1955).

Клаймер: Василь Греб $10.

Діксонвіл: Василь Грушка $10.

Кінгстон: Тиллі Чосник $2.

Левіттавн: Стефанія Єрмолович $10.

Лайбрері: Павлина Котов $1.

Олифант: Катерина Баранюк $2.

Палмертон: Григорій Мацюк $10.

Парнесборо: о. Мирон Головінський $20 (за 1956 і 1957).

Филаделфія: Мирослав Солтис $30 (за 1953, 1954 і 1955); по $20: Омелян Вілинський (за 1955 і 1956), Тихон Тещук (за 1955 і 1956); по $10: Антонина Бобинська (за 1955), Осип Бобинський (за 1955), д-р Володимир Безушко, Іван Антипенко, Зенон Цісик (за 1955), д-р Павло Дубас, Микола Джаваґа, Михайло Караман, Михайло Кравчук, Михайло Куриляк (за 1955), Василь Мочернюк, Окружна Рада Союзу Українок, Теофіль Рудакевич, Михайло Середа, Микола Старявець, Анна Сивуляк (за 1957), Лев Сивуляк, Микола Шмотолоха, УН Союз (479. відділ за 1955), Володимир Зуляк; Роман Карбівник $8 (збірка з похорону бл. п. Петра Костика); Михайло Мицак $5; за відзнаки по $1: Параскевія Боднар, Сем. Ціцінський.

Фенiксвіл: По $10: Володимир Дякон, Іван Лаба, Український Хор (за 1955), Степан Жгута (за 1955).

Пітсбург: Михайло Олійник $20 (за 1954 і 1955); по $10: Марія і Степан Влашків, Іван Качмар, Василь Марич, Іван Сапсай, Григорій Шабатура.

Сейнт Клер: о. Стефан Бачинський $10.

Скрентон: Аліна Олексин $20 (за 1955 і 1956); Укр. Горожанський Клюб $30 (за 1955 і 1956).

Шарон: По $10: Тома Федак, Йосиф Ганяк, Василь Стиранець, Дмитро Зидик.

Шіффілд: Іван Забродський $10.

Вест Істон: Михайло Колодруб $7.

Вайтгейвен: Дмитро Гавелій $1 (за відзнаку).

ВАШИНГТОН:

Моунт Вернон: Олена й Василь Сулима $50; Їх діти Людмила і Міля $15.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ:

Мартінсбург: Д-р Роман Дзядів $60 (за роки 1950—1956).

ВІСКОНЗИН:

Баррон: Д-р Володимир Білецький $10.

ЛИСТА ч. 4. (по день 7. грудня 1956 р.)

АРІЗОНА:

Таксон: М. Мельникович $25.

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Енджелес: Д-р Мирослав Полотнянка $25; Стефа і Осип Порайко $10.

Мілбрей: Антін Приймак $20 (за 1955 і 1956).

Сен Бруно: Микола Кіс $10.

Сен Франціско: Ігор Пахолюк $10.

КОЛОРАДО:

Денвер: Олександер Миколайський $10.

КОННЕКТИКАТ:

Бріджпорт: Відділ УКК $18.08 (з листопад. свята); по $10: Іван Витковський, Кость Котило, Василь Кузів, Семен Лупиніс, Михайлина Шиманська.

Балтик: Микола Фемяк $3.

Колчестер: По $10: С. Х., Дмитро Дикий, Володимир Федунишин, Дмитро Фінів, Петро Качоровський, Павло Макар, Пахомій Патер, Стефан Скремета, Зиновій Товпаш, Іван Заяць.

Флендерс: Богдан Соколовський $10.

Гартфорд: По $10: Ізидор Боднар, Степан Бойчук, Василь Дуда, Григорій Дутка, Петро Дутка, Богдан Гадзевич, Володимир Гафткович, Володимир Іванців, Іван Іващенко, Андрій Янішевський, Григорій Янішевський, Іван Кащинець, Богдан Ковальський, Гнат Красій, Іван Кукіль, Михайло Кузьма, Степан Мокрицький, Михайло Мороз, Михайло Музичка, Михайло Петрицький, Іван Плахтина, Василь Романів, Степан Романків, Филимон Савечка, Микола Сенцьо, Андрій Стефанів, Петро Титор, Володимир Василенко, Ілько Велґан (за 1957), Юрій Жевко; Мафтей Семенюк $2.50.

Геброн: М. Кулинич $2.

Ню Гейвн: По $10: Володимир Березовський, Андрій Данило, Василь Данило, Іван Данилович, Микола Филипів, Іван Гутникевич (за 1955), Слава й Осип Яхницький, Теодор Кухній, Лев Левицький, Іван Лодинський (за 1955), Роман Марків, Кость Марущак, Йосиф Прокопович, Михайло Сушко, Ярослав Шумило (за 1955), Ігор Вальницький, Іван Витвицький.

Оук Дейл: Д-р Роман Голіят $30 (за 1954, 55 і 56).

Шілтон: Микола Ганас $5.

Стемфорд: Галина Мерце $5.

Страдфорд: Василь Папроцький $10.

Трамбол: Йосиф Волк $20; Юрій Демчак $10.

Вилиментик: По $10: Іван Грамяк, Іван Ярема, Іван Кульматицький, Іван Науменко, о. Іван Назаревич, Микола Олексяк, Василь Самофал, Богдан Стельмах, Федір Сидоренко.

ДЕЛАВЕР:

Кінтон: Іван Лещицький $10.

Вілмінгтон: Василь Тиравський $10 (за 1957); Петро Щирба $2; М. Цицик $1.

ДИСТР. оф КОЛОМБІЯ:

Вашингтон: По $10: Софія Малиновська, Іван Малиновський, Петро Одарченко (за 1955).

ФЛОРИДА:

Майамі: Петро Дворянин $10.

Норт Майамі Біч: Іван Гайович $10.

ІЛЛІНОЙ:

Аврора: Андрій Нога $10.

Шикаґо: Ліга Американців Українського роду з листопадового свята на інвалідів $255.50; по $25: Д-р Богдан Целевич, Михайло Канюк; по $20: Михайло Коваль (за 1956 і 1957), Зенон Петеш (за 1956 і 1957), Іванна і Тома Подола; по $15: Бронислава і Павло Бабяк, д-р Юрій Городиловський, Олег Куріца (за 1955 р.), Дора і Володимир Левицький, Осип Ділщинський, Іван Пініло; по $10: Дмитро Багрій (за 1955), Микола Баланчук, Олекса Бардаківський, д-р Володимир Бялий, Іван Бараник (за 1955), Павло Бобрик, Микола Бодель, Михайло Бойко, Василь Брагар (за 1955), Антін Бурдяк, Степан Хомяк (за 1957), Петро Чубатий, Ольга Децик (за 1955), Микола Довган, Зенон Дзядик, Йосиф Федун (за 1955 і 1956), Петро Гула, Іван Грицишин, Андрій Гриневич, Петро Грицай, Александер Гривнак, д-р Василь Касіян, Василь Кохан, Тимко Костишин, Микола Когут, Марія К., О. М. К., д-р Іван Козій, Софія і Роман Кічоровський, Роман Кочержук, Михайло Криштал, Софія Ліщинська, Любов Лобачевська, Оксана Лобачевська, Анатоль Лобачевський, Осип Литвинишин, Микола Лужний, Петро Малешик, Михайло Марчук, Володимир Марчук, Василь Мосяк, М. Х., Степан Мартин, Федір Никифоряк, Лев Пацлавський, Михайло Папушкевич, Іван Петрущак, Іван Піх, Омелян Плешкевич (старш.), д-р Онуфрій Погорецький (за 1957), Мирон Приймак, Володимир Романюк, Нестор Сабадашка (за 1955), Юліян Саварин, Микита Семків, Григорій Сенів, Іван Сеник, Михайло Сопко, Юрій Стельмащук (за 1955), Петро Стасишин, Ярослав Струтинський, Іван Свірський, Д. С. Стопкий, Володимир Синенький (за 1955), Теодор Шпирдз (за 1955), Теодор Шпур, д-р Василь Шиманів, Юрій Теодорович, Петро Ткачук, Михайло Томків, Богдан Трусевич (за 1955), Михайло Тумак, Степан Вацяк ($20 за 1956 і 1957), д-р Михайло Васюта, Юрій Ватаманюк, Богдан Вовчук, Маркіян Вигнанський (за 1955), Богдан Заплітний, Петро Зінченко; по $5: Григорій Цюлик, Теодор Фірцович (за 1955), Іван Гоголь, Петро Головачук, Волод. Олексюк (за 1955), Макар Ужвій, Іван Заобідний; по $2: І. Гринів, Юрій Небор; по $1: К. Бойчук, В. Бондаренко.

Медісон: о. Станислав Дашо $12.50; Михайло Добромільський $10; Юрій Коробій $5.

Вудшток: Петро Рибарук $10.

ІНДІЯНА:

Ґері: Микола Данько $10.

Геммонд: Іван Луцяк $20 (за 1955 і 1956); по $10: Іван Бойко, Теодор Дзюба, Іван Юзьків, Микола Луців, Антін Миленький, Іван Пелешенко, Захар Пелешенко, Григорій Петрина, Степан Пилипчак, Василь Ванджула, Микола Возняк (за 1957), Михайло Залуцький.

Перу: Андрій Цігікало $10.

Мішевака: Ів. Козак $2.

АЙОВА:

Мейсон Сіті: Михайло Лободяк $10.

КЕНЗАС:

Кензас Сіті: Василь Феден $10.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: По $10: Ромая Більчак, д-р Омелян Дерій, Оксана Юзенів (за 1954 і 1955), Олена Лучишин, Параскева і Михайло Мариняк, Теодор Никула, Еманул Притула, Михайло Серединський; Іван Шмигулець $12.

Каллен: По $10: Д-р Зоя Плітас, д-р Александер Плітас.

Генритон: Д-р Ярослав Хмілевський $25.

Гайетсвілл: Марія Максимчук $5.

МЕСАЧЮЗЕТС:

Бостон: По $10: Михайло Лозинський, Михайло Школяр; по $5: Григорій Барчин, Михайло Шарок.

Дідгем: Т. Вонс $1.

Гедлай: Петро Басараба $5.

Гопдейл: Іван Фостаковський $10.

Джемейка Плейнс: Микола Кісіль $25; Володимир Баран $10; по $5: Микола Калиниченко, Василь Сипяк.

Рослінделл: Ярослав Чайківський $10.

Рокебюрі: По $10: Василь Музика, Володимир Напурко, Володимир Зозуля.

Савт Гедлай Фолс: Дмитро Хрупалик $10.

Спрінгфілд: По $10: Василь Гнатів, Григорій Мисишин.

МІШИГЕН:

Батл Крік: Іван Панчук $10.

Бентон Гарбор: Михайло Куликовський $10.

Дітройт: Степан Мокрий $25 (за 1957); Михайло Крижанівський $20; по $10: Ярослав Базюк, Роман Базюк, Василь Білан, Михайло Білоскурський, Андрій Блащук, Петро Хміль (за 1955), Семен Ченстух, Марія Чериба, Теодор Чикета, Григорій Дробний, Степан Дикта, Григорій Галамушко, Дмитро Гевко, Франко Гузіль, д-р Іван Янчишин, Степан Колісник, Василь Колодій, Андрій Котович, Ярослав Ковалець (за 1955), Микола і Юлія Коваль, Іван Москальчин, Дионіз Мушинський, Антін Михалик, Василь Олійник, ОДВУ (24. відділ), Михайло Перфецький (за 1955), Ярослав Перфецький, Лев Пришляк, Союз Українок Америки (23. відділ); Кирило Сузанський, Андрій Триш, Панько Тухлінович (за 1955), Тома Винничук, Петро Волошин, Д. Зальопаний, Степан Зальопаний, Василь Захарійчук; по $10: Марія Чоботар, Микола Макар, Володимир Сінюх; Михайло Вочович $2.

Флінт: По $10: Микола Хомик, Степан Стефанів.

Вайендот: По $10: Михайло Калинич, пастор В. Ломей.

МІННЕСОТА:

Міннеаполіс: Тетяна і Дмитро Янковський $20; по $10: Григорій Бурак, Петро Гайва (1957 рік), Михайло Гноєвий, Марія і Михайло Павлишин, Гілярій Ригайло; Константин Смовський $7; по $3: Марія Дербуш, Стефанія Дербуш.

МІЗУРІ:

Ганнібал: Платон Яворський $10.

Сейнт Джозеф: Василь Сенько $5.

Сейнт Луїс: Вас. Чуйко $2.

НЕБРАСКА:

Омага: По $10: Д-р Евген Богачевський, Дмитро Грисьо, Іван Костів, Антін Соколянський.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бейон: По $10: Александер Данько, Мирон Данько (1957), Богдан Гупаловський, Григорій Кривий, Іван Свищук; по $5: Дмитро Чиж, Павло Кондратюк.

Белмар: Михайло Зидоник $5.

Кемден: По $10: Михайло Купчик, Роман Лазор; Катерина й Гарасим Василь $5; Михайло Березовський $3.

Картерет: Укр. Правосл. парафія св. Димитрія $25 (за 1955); о. Іван Гундяк $20 (за 1955 і 1956); Евген Крук $10; Михайло Трух $2.

Кліфтон: По $10: Володимир Пеленський, Алексанер Сороковський; Теодор Москаль $2.

Кренфорд: Пастор Василь Кузів $10.

Кренбюрі: Йос. Стецько $1.

Елизабет: По $50: Розалія і Володимир Бойчук, Анна і Роман Слободян (за 1957); по $25: Д-р Роман Граб, Данило Слободян, Ірина й Іван Солтівський, Михайло Суховерський; по $20: Кобасовський (за 1955 і 1956), Іван Назаренко; по $10: Богдан Березюк, Іван Боднар, Степан Богач, Павло Хребор, Михайло Хитра, Петро Дочич, „Дочки України" (24. відділ СУА), Володимир Федчишин, Теодор Федош, Теодор Федун, Михайло Федицький, Василь Гнатюк, Іван Гриб, Лев Гусак, Юрій Гвіздь, Павло Гила, Михайло Яблонський, Роман Яськів, Володимир Яворський, Теодор Юрчак, Мирон Каплун, Семен Каша, Дмитро Керницький, Іван Кіценюк, Дмитро Коваль, Володимир Кривокульський, Петро Кукичак, Микола Купчик, Роман Левицький, Михайло Луців, Марія і Теодор Луняк, Стефан Магмет, Іван Мазун, Володимир Макара, Андрій Мицьо, Василь Полюга, Мирон Пінковський, Степан Пограничний, Андрій Полевчак, Степан Попадюк, Василь Салабай, Павло Сташко, Данило Стець, Данило Стець, Теодор Стець, д-р Микола Шлемкевич, Петро Штабалюк, Український Центральний Комітет, „Запорожська Січ" (3. відділ УНСоюзу), Михайло Васьків, Микола Волошинович, Іван Воробель, Микола Винярчик; по $5: Петро Циктор, Михайло Гриніцак, Марія і Михайло Процик, Іван Пилат, Юлія і Петро Стромецький; Агафія Полянська $3; Семен Яцків $1.

Інґлвуд: Іван Горішний $10.

Френчтавн: Володимир Балабан $10 (за 1955).

Грейт Медовс: Збірка між українцями з Грейт Медовс й околиці $17.60.

Гайтставн: Гр. Стойкевич $10.

Гекенсак: Іван Фик $10.

Ірвінгтон: Д-р Володимир Станецький $25; по $10: Степан К.

Кожний українець мав би памятати, що ухиляючись від національного датку, він діє на шкоду українській справі

**

Страшно впасти у кайдани,
Умирать в неволі,
А ще гірше — спати, спати
І спати на волі,
І заснути на вік-віки
І сліду не кинуть
Ніякого! Однаково,
Чи жив, чи загинув . . .

Т. Шевченко

Боднар (за 1957), д-р Стен Янів (за 1955); Іван Хомік $1.
Джерзі Сіті: Український Народний Дім $25; д-р М. Х. $20; по $10: Марія Бережанська, Генрик Цимбала, Петро Цицк, Іван Цьолко, Александер Демченко, Степан Домарадзький, Дмитро Дидик, Микола Дзядів, Дмитро Ганза, Василь Гева, Ярослав Головчак, Дмитро Гуменний, Петро Колеба, Параска і Михайло Команецький, Михайло Крупяк, Бланета і Михайло Крайник, Лев Ласій, Стефан Леуш, Богдан Лисак, Василь Литвинка, Степан Максимяк (за 1957), Марія Малик, Пелагія Місіріс, Іван Озоровський, Іван Сіко, Дмитро Шпак, Михайло Тарапацький, Йосиф Телецький, Богдан Турко, Юлія і Олександер Ващук, Василь Жуковець; по $5: Дмитро Чайка, Степан Ференц, Степан Гріца, Михайло Лисак, Іван Шупний.
Лінден: Сем. Криховецький $2.
Мейплвуд: Н. Кіслик $1.
Менвілл: По $10: Йосиф Грушецький, Олекса Палагіцький.
Мілстон: Осип Геречка $10.
Мілвілл: Стефан Патек $10 (за 1957); Ева Женчук $1.
Морріставн: Мері Захарків $5.
Нюарк: По $25: Михайло Гинда, Іван Луків, д-р Богдан Олесницький, Іван Рутка, Українська Ліга Молоді стейту Ню Джерзі; Ізидора Левкович $20 (за 1955 і 1956); по $10: Д-р Осип Андрушків, Петро Цап, Семен Фецович, Володимир М. Левицький (за 1955), Петро Литвинів, Василь Б. Матіяш, Михайло Мостовий, Валентина Олесницька, Марія Панчук, Дмитро Папенко, Александер Проскуряк, ООЧСУ (відділ), Василь Сак, Мирослав Сольчаник, Український Громадський Комітет; І. Доля $1.
Ню Бронсвик: По $10: Василь Білинський, Володимир Цяпа, Софія Котис, Богдан Котис, Михайло Куцло, о. Василь Панчак; Дм. Візниця $1.
Ніксон: Павло Савка $20.
Пассейк: Д-р Борис Филипчак $50; по $10: Дмитро Фенканин, Лідія й Остап Кузик, Петро Капелюх, Микола Морозовський, Йосиф Мослігон, Федір Омельченко, Микола Палиґа, Федір Васиян, Андрій Вовченко; Пилип Закотанський $3; А. Ткачук $1.
Парамус: М. Тичинський $5.
Перт Амбой: По $10: Степан Гураль, Ілько Фидчак, Іван Ковалюк, Микола Степаш; Анна Михайлова $5; по $1: І. Чабрак, І. Савка.
Пайнбіч: Іванна Котовська $20.
Савт Бавнд Брук: А. Котович $10.
Скач Плейнс: по $10: П. Варницька, Софія Реган-Варницька, Євгенія Ренц-Варницька, Тарас Варницький.
Спрінґфілд: Константин Гречак $10.
Трентон: По $10: Олекса Яримишин, Микола Нагірняк, Іван Фурик; Й. Бойчук $5.
Юніон: Д-р Борис Вемко $25.
Вайнленд: Михайло Гандзюк $25 (на 1957).
Вартон: А. Палій $2.

НЮ ЙОРК:

Олбані: Василь Максимик $10; Дмитро Сембай $5.
Амстердам: Василь Чучман $25; по $10: Ольга Купчинська, Сидір Нагрибецький; по $5: Марія й Осип Вдовичин, Петро Зенич; Катерина Нагрибецька $2.
Асторія: Яків Гаврилко $25 (за 1957), А. Бурдиґа $2, Анна Залевська $1.
Оборн: Відділ УКК $18 (з листопад. свята); по $10: Іван Ґузиляк (за 1955), Дмитро Голяк, Ярослав Коваль, Михайло Латанишин, Василь Матійчин, Степан Найда, Іван Наугольник, Йосиф Шимків, Семен Зановяк; по $5: Степан Адамчук, Володимир Березівський, Василь Майовський, Павло Пироганич.
Батавія: Анастазія Тихонюк $5.
Бінґгемтон: Д-р Ярослав Кокоруда $25; по $10: Тимко Біганич, Кирило Хмилевський, Іван Хомишак, Юрій Дячук, Люба Федів, Ярослав Федів, Василь Гірний, д-р Мирослав Кліш, Остап Коропей, Осип Пайташ, Пилип Періг, Іван Шмирко, Михайло Шпильчин, Іван Тереля; Мирон Гриньків $5; Юрко Кудик $2.
Бродалбін: По $5: Марія Гуляґродська, Пелагія Серединська.
Бронкс: І. Г. $30 (за 1954, 1955 і 1956); Михайло Лотоцький $25; Ярослава і Ярослав Букачевський $20; Агафія Партика $12 (на 1957); по $10: Софія і Йосиф Брелюс, Михайло Чорнодольський, Йосиф Гулей, Ярослава Форович, Олексій Кейс (за 1955), д-р Юрій Кушнір, Михайло Лещишин, Мирон Лушпінський, Теодор Матроль, Тарас Семків; Микола Яримович $15; по $5: Анна і М. Филипчук, Анна Костецька, Марія Костецька; Марія Добуш $4; по $2: Андрій Ясний, І. Кабачків.
Бронксвіл: Йосиф Галичин $3.
Бруклин: Марія і Володимир Душник $50; Осип Старостяк $30 (за 1954, 1955 і 1956) д-р Ростислав Сочинський $25; по $10: Марія Бішко, Іван Бішко, Михайло Бойчук, Михайло Борис (на 1957), Стефан Цимбала, Іван Холєвка, Марія Федишин, В. Климук, Василь Конкольовський (на 1957), Марія і Павло Коваль (на 1957), Микола Москва, Анатоль Пашковський ($5), Захар Рудик, Стефанія і Михайло Слюзар, Магдалена Жежелевська, Неоніля Жежелевська; Василь Мисик $3; по $2: Йос. Кунка, Іван Стороняк (за відзнаку).
Калвертон: Нік. Вівчар $5.
Когус: По $10: Іван Білина (за 1955), Осип Білинський, Григорій Кавута, Григорій Кушнір, Микола Мацюк, Н. Н., Роман Ракочий, Союз Українок Америки (34. відділ), Лев Уруський, Василь Ткач; Василь Ґоґоша $5.
Корона: Анна і Матвій Боднар $10.
Даргемвілл: Т. Харитон $1.
Ебенезер: Роман Вайда $10.
Форест Гіллс: Д-р Н. Гайворонська $25 (за 1957); Марія й Ізидор Демчук $10; по $5: Михайло Янощак, С. Симчик.
Флашінг: Ліліян і Адріян Іванчук $10.
Гейстінґс ан Гудсон: Укр. Амер. Клюб $10; Григорій Мурин $5.
Гадсон: о. Богдан Осідач $10; по $5: Володимир Бородієвич, Михайло Гриб.
Керґонксон: Іван Дерик $10 (на 1957.
Мангеттен: По $25: В. Цюпа (за 1955), Микола Гладун, д-р Олександер й Ірена Сушків; по $20: Іванна і Михайло Брунець, СУМА (Гол. Управа, за 1955 і 1956); Антін Майлян $15; по $10: Асоціяція Укр. Політвязнів тоталітарних режимів (за 1955), д-р Володимир Богун-Чудинів (за 1957), Центральне Обєднання Українців-Буковинців (за 1955), Ярослав Даниляшин, Алла Давиденко, Вячеслав Давиденко, Іван Демків, Павло Демидас (на 1957), Іван Імитрик, Евген Дорош, Іван Дусанівський, Степан Глот, Іван Галавай, Олекса Головчак, Володимир Грицик, Атанас Федоляк, Іван Кефор, Василь Кукрицький, Володимир Маґун, Рудольф Мартинюк, Евген Мельник, Іван Мельник, Степан Мельник, д-р Іван Новосівський, Архиєписк. Палладій, Іван Паратюкевич, Микита Подрутський, Михайло Радолицький, Степан Секрета, Іван Світ, Тадей Штогрин, Павлина і Теодор Шимкович, Григорій Вовчук, Василь Возовик (на 1957), Дмитро Володюк, Іван Винник, Олексій Забігайло; по $5: пані А. Антоняк, М. Вабюк, Леон К. Грицак, Іван Керницький, Василь Мудрий, Михайло Олексів, Олена Споліткевич; по $3: Сем. Савка, Марія Задор; по $2: Павло Баранецький, Михайло Капиця, Марія і В. Польхе, Валентин Шугаєвський, Анна Ширей, Павло Терешко; А. Стельмах $1.
Мінеола: Катерина Стефанович $10.
Мовнт Вернон: Галина і Дмитро Деменко $10.
Моричес: Павло Чорномаз $25.
Покіпсі: По $10: Д-р Ярослав Добрянський, д-р Володимир Ленець, д-р Богдан Мриц, Михайло Оршуляк, Мирослав Оршуляк, Теофіль Остапюк.
Пратсбурґ: Юлія Березинська $5.
Онеота: Андрій Мисюра $20 (на 1957).
Озон Парк: Союз Українок Америки (35. відділ) $10 (1955).
Квінс Вілледж: Юрій Навроцький $10.
Рачестер: Відділ УКК $164 (з листопад. свята та з інших імпрез); по $10: Іван Бандура, Александер Бойко, Степан Буган, Нестор Червінський, Петро Яріш, д-р Дмитро Капітан, Антін Кецко, Михайло Лялька, д-р Михайло Мандзик, Осип Мороз, Алекс. Папа, „Пласт" (станиця), Мирослава Пойк, Ілько Тріщук; по $5: Андрій Клименко, Стефан Копко, Василь Пристайко, Микола Сулима.
Сейнт Джонсвілл: І. Смолій $5.
Спіонк: Макс Хоміцький $10.
Стетен Айленд: Теодор Гуль $10.
Сиракюз: По $10: Евген Бішко, Теодор Бонтабік, Олекса Бриндзя, Петро Додерко, Михайло Фанок, Йосиф Гапій, Михайло Граб, Зеновій Євчук, Текля й Ілля Каменюк, Михайло Когут, Володимир Кравс, Богдан Кумановський, Анна Курилко, Мирон Кузьма, Петро Мацко, Дмитро Оринич, Григорій Піколецький, д-р Іван Подюк, Степан Пилипишин, Іван Пиндус, Володимир Ревюк, Іван Слонський, Михайло Стурик, Олекса Смокалюк, „Сурма" хор (за 1955), Гаврил Турієвич, Евген Тишко, Мирослава і Ярослав Величко.
Трой: Іван Байляк $25; по $10: Микола Бобиляк, Василь Боднар, Михайло Хомич, Онуфрій Хомич, Іван Дмитрук, Лука Дмитерко, Володимир Добромильський, Василь Федусів, Михайло Філь, Іван Гоін, Михайло Гаврилюк, Іван Гаврилів, Микола Гаврилів, Семен Гарат, Григорій Ільницький, Петро Клим, Василь Клим, Василь Коцур, Василь Колодій, Стефан Коновальчук, Михайло Коргун, Антін Лукачат, Евген Наболотний, Григорій Нагумик, Ярослав Плекан, Василь Роман, Іван Романишин, Михайло Романишин, Онуфрій Славич, Петро Тарнавський, Володимир Терновий, Іван Тисяк, Іван Удич, Іван Жеребинський, Василь Жовнір.
Ютика: Марія Питка $20 (за 1955 і 1956); по $10: Володимир Бурак, Михайло Дмитрів, Михайло Гумницький (за 1955), Володимир Івасів; Іван Сороковський $2.
Ваппінґер Фоллс: Микола Данильченко $35.
Вотервліт: Іван Урбан $10; Александер Феник $5.
Вестгемптон: І. Вівчар $1.
Йонкерс: По $10: Надія Карачевська, Василь Муль; Іван Матушкевич $5; Андрій Верхівський $2.

ОГАЙО:

Клівленд: Й. А. Демер $20; по $10: Максим Бицко, Елеонора Гринів, Теодор Гринів, д-р Іван Гурко, д-р Іляріон Калиневич, Микола Капітанець (за 1955), Анастазія і Григорій Ковч, Теодор Лисак, Степан Максимович, Евстахій Марущак, д-р Олекса Олійник, Марія і Володимир Радзикевич, д-р Лев Рубінґер, Сергій Струк (за 1955), Іван Швець, Стефан Швидків, Стефан Воляник; Михайло Ґурак $5.
Лайма: Д-р Михайло і Дарія Яремчишин $10.
Лорейн: Петро Ратич $10.
Мазури: Ст. Ворона $2.
Парма: Іван Бойко $10.
Толідо: Микола Скотинський $50; Юлія і д-р Костантин Цеплий $10.
Янґставн: Микола Винник $5.

ОКЛАГОМА:

Джонес: о. Йосиф Ялечко $10.

ОРЕГОН:

Портленд: С. Нехай $1.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Аллентавн: Александер Білинський $10.
Амбридж: Дж. Роман $2.
Бетлегем: Ст. Карп $2; о. І. Михайлів $1.
Бервик: По $5: Франко Кинік, Алекс. Лущик, Анна Зінич.
Брістол: І. Кіцак $1.
Честер: Укр. Амер. Ліга Сх. Честеру $50 (на 1957); УНСоюз (156. відділ) $20; по $10: Йосиф Кізюк, Іван Лякуш, Василь Слонський.
Честер Спрінґс: Теодор Федишин $10.
Кліфтон Гайтс: О. Саноцький $10.
Дерри: Василь Годчак $5; Андрій Гамбаль $2.
Форбес Ровд: М. Валлер $1.
Фуллертон: Франко Івашко $5.
Джонставн: Ярослав Колодій $10.
Дженетт: Михайло Степаник $15.
Латроб: Стипендійний Фонд ім. Ольжича $30 (1953, 1954 і 1955).
Медвілл: С. Веглер $2.
МекКіз Ракс: Українська греко-катол. парафія $20 (за 1955 і 1956); по $5: Марія Гойсан, Павло Прешляк.
Мер-Лін: Іван Мурин $4.
Нантікок: Василь Баранович $10.
Назарет: С. Ковальчук $1.
Ню Кесл: о. І. Кобат $10.
Филаделфія: Іван Кахнич $30 (за 1953, 1954 і 1955); Марія й Осип Тритяк $15; д-р Петро Мірчук $20 (за 1955 і 1956), Роман Вомпель $12; по $10: Петро Андрусів, Александер Демчишин, Богдан Демчишин, Мирослав Івасів, Тарас Івасів, Володимир Ясеницький (за 1957), д-р Богдан Кондра, Александер В. Корнилів, Тома Кватковський, Василь Лесів (на 1957), Микола Леськів, о. Роман Лободич, Степан Лущишин, Ярослав Маланчук, Ярослав Масюк, Дарія Мегик, д-р Лев Мидловський, Володимир Мисько, Василь Мущинка, Іван Петриків, Степан Петик, Михайло Романець, Стефанія Савицька-Матчак; по $5: Григорій Дмитруш, Марія Юркевич, Андрій Вишиваний; Мих. Телетник $2.
Феніксвілл: Михайло Левинсон $10.
Пітсбурґ: По $10: Микола Фір (за 1955), Василь Проць, Романчак.
Потставн: Данило Голінка $10.
Саєр: По $10: „Провидіння" (22. відділ, за 1955), Українські Католицькі Ветерани, УН Союз (236. відділ, за 1955), Тит Шкирпан; Юрко Цибуляк $5; по $2: Теодор Баль, Андрій Вобко, Михайло Фетчак, Іван Новак, Йосиф Стадник, М. Вороблевський; по $1: Д. Антош, Н. Баль, С. Баль, І. Вобко, І. Бобко (мол.), П. Ханас, П. Чересньовська, А. Чересньовський, В. Чересньовський, В. Федорко, Ф. Фетчак, І. Фетчак, Ю. Фетчак, Р. Гараджон, І. Галушка, М. Галушка, І. Галицький, І. Горняк, І. Костяк, Катерина Ковалевич, С. Максим, Й. Мончак, Д. Морох, Д. Новак, Г. Новак, Ю. Новак, М. Обух, М. Пеців, І. Подолинський, М. Подолинський, М. Прислопський, С. Созанський, Л. Станчак, Ю. Стройвус, І. Стромик, В. Стромик, Н. Сушко, М. Вороблевський, Р. Заоборна, М. Заоборний; С. Пелоскевич 50 ц.
Скрентон: Іван Грабик $4; Катерина Плішка $1.
Смітміл: Православна Церква св. Володимира $11.65 (збірка).
Тайтусвілл: Іван Вегень $10.
Вейн: Іван Кустченко $5 (за 1955).
Вілкс-Беррі: о. Андрій Хлистун $20 (за 1956 і 1957); М. і Катерина Паславські $2.
Ван Вуріс: Казимира Литвин $2.

РОВД АЙЛЕНД:

Сентрал Фоллс: По $10: Михайло Іваницький, Іван Повх.
Менвілл: Юрій Ясінчук перевів збірку в часі святкування 43-их роковин подружжя Кашубинських. Збірка дала на УНФонд $42.50. Жертводавці: Ювіляти Кашубинські $6; С. Романович $5; М. Кашубинський $2; по $1: В. Вурак, Ю. Вурак, Ф. Беньковський, І. Данилюк, М. Фурман, Д. Гембарський, М. Ганеска, М. Герман, В. Голобічко, П. Гричух, Ю. Ясінчук, В. Кашубинський, Й. Кащишин, П. Казан, В. Кащак, П. Куцярський, С. Примак, М. Селінська, А. Селінський, П. Романишин, Й. Чагарин, Л. Тиняк, Н. Шевчук.
Потакет: Антін Шаль $30 (за 1954, 1955 і 1956); по $25: Д-р Ярослав і Ніна Коропей, д-р Ольга Коропей; по $10: Марія Чировська, Михайло Флис, Василь Кодан, д-р Осип Коропей.
Провіденс: По $10: Семен Александрук, Омелян Рекрут.
Вунсакет: По $10: Ксеня і Михайло Чагарин, Анна й Осип Кава (за 1957, в річницю смерти сина Івана на Пасифіку), Трофим Пасічник, Юрій Самборський; Йосиф Ходоровський $2. З листопадового свята і з Академії в честь Івана Франка збірка на УНФонд дала такий вислід: По $2: Р. Борис, О. Чагарин, Марія і Микола Глядик, К. Іванович, М. Кочан, Т. К. Лаба, Каролина Микитин, О. Рекрут, П. Стойко, Гн. Тепер, М. і П. Вецал; по $1: М. Ваворовський, П. Веньковський, о. С. Біляк, Катер. Бойко, В. Вурак, Й. Ходоровський, Й. Чагарин, Т. Чагарин, В. Чарний, О. Чубай, П. Данилюк, П. Демуш, М. Фірман, П. Гнецько, М. Гніт, П. Гудзь, А. Гурняк, А. Глядик, Г. Глядик, М. Гречух, П. Гук, М. Яцишин, Д. Ясінчук, А. Юзвяк, Н. Камфонік, С. Карась, А. Й. Кава, В. Кендифорський, М. Кінаш, І. Кокольський, М. О. Колісник, Ксеня Коперпюк, М. Коперпюк, К. Корніцький, А. Королишин, К. Королишин, д-р О. Коропей, В. Ковальчук, Г. Кушнір, Нат. Кузів, В. Люблинецький, Д. Лукеник, Е. Липський, М. і В. Липський, М. Михалюк, А. Мицишин, К. Мицишин, І. Назарик, І. Околита, С. Ольшанський, Т. Паньків, М. Наньків, С. Павлишин, А. Рибак, Е. Самборський, Ю. Самборський, Г. Стрик, І. Сулима, А. Швець, Е. Тепер, П. Тепер, С. Тепер, С. Вецал, п-ні Верхнчук, І. Затонський.

ВІРДЖІНІЯ:

Александрія: Йосиф Мельник $5.

ВИСКАНСИН:

Милвокі: По $10: Микола Ясінський, Ст. Тиндик, Федор Задорожний; за відзнаку Мик. Ясінський $2.

ГАВАЇ:

Гуам М. І.: М. Дмитренко $50.

ВЕНЕЗУЕЛА:

Едоґваріко: Роман Мандрусяк $50.

ЛИСТА ч. 5. (по кінець грудня 1956 р.)

АРКЕНЗО:

Роґерс: Д-р Юліян Совеницький $11.
Силоем Спрінґс: Степан Панкевич $2.50.

КАЛІФОРНІЯ:

Берклей: Юрій Мельникович $10.
Ґлендейл: Василь Тимчук $10.
Лос Енджелес: По $10: Наталія Маланчук, Леонід і П. Романюк, Володимир Романюк, Гліб Старовійт.
Норт Сакраменто: Віктор Коваленко $10.
Сан Франціско: Д. Петренко $20.

КОЛОРАДО:

Денвер: Василь Гоц $10.

КОННЕКТИКАТ:

Бріджпорт: По $10: Стефанія Бабій, Василь Бабій, Федір Григоренко, Петро Кушнір (за 1953), Дмитро Мацеляк, Василь Макійчик, Дмитро Олексюк, „Провидіння" (71. відділ), Василь Слівінський, д-р Іван і Володимира Сорока, УНСоюз (59. відділ „Січ"); Михайлина Шяманська $5 (1957).
Колчестер: Анна і Микола Вілічак $10.
Фейрфілд: Богдан Ґембатюк $10.
Гартфорд: Українсько-Американський Горожанський Клюб $50 (за 1956 і 1957); по $10: Володимир Балко (за 1957), Володимир Боляк, Володимир Дутка, д-р Володимир Гудз, Федір Гаврилюк, д-р Юрій Ех, Іванна Козак, Богдан Козак, Михайло Мельник, д-р Ярослав Олексишин, Анна й Александер Пришляк (за 1957), С. Р. (за 1955), Іван Заставний, Мирослав Зелик.
Ню Брітен: Відділ УКК $29.50 (з листопад. свята); по $10: Американсько-Український Горожанський Клюб, Михайло Дикун, Богдан Федорець, Володимир Глова, Ігнатій Коник, Андрій Мельник, Анна і Микола Радович, Петро Роман, Катерина Турнак, УНСоюз (44. відділ за 1955); Іван Фаль $5; Семен Клюка $2.
Ню Гейвен: Іван Крицький $20 (за 1956 і 1957); по $10: Богдан Антонишин, Марія Береза, Михайло Бойко, Омелян Дякович, Михайло Дуда (на 1957), Теодор Федорович, Лукія Голембйовська (на 1957), Іван Голембйовський (на 1957), Василь Гачкевич, Микола Яблонський, Антін Кравчук, Степан Кваснюк, Михайло Лісевич, Олена Лукашевич, Антін Маланчук, Лев Марків, д-р Константин Матвієнко, Роман Миколаєвич, Конрад Папп, Остап Орлевич, Юстина Снігура, Евген Сидорик, Богдан Шмата, Український Народний Дім, УНС (54. відділ); по $5: о. Осип Рейнарович, Павлина Тимченко; Роман Роменський $1.
Норвіч: По $10: Александер Горохівський, Михайло Горохівський, Микола Горохівський, о. В. Горохівський, Василь Горохівський.
Савтінґтон: Петро Салабай $10.
Стаффорд Спрінґс: Карп Ших $5.
Стемфорд: Августин Штефан $10; Теодор Мацелюх $5; Михайло Черковський $2.
Террвілл: Н. Н. $5.

ДЕЛАВЕР:

Вілмінґтон: Катерина і Теодор Глинянський $50 (за 1952, 1953, 1954, 1955 і 1956); Юрій Кароль Янівський - Затварницький $10 (на 1957); Николай Кравчишин $5; С. Шкарупа $2.

ДІСТР. оф КОЛОМБІЯ:

Вашінґтон: Констатин Варварів $20 (за 1955 і 1956); Іван Іщенко $5.

ФЛОРИДА:

Белвю: Филип Когут $10 (за 1957).
Корал Ґеблс: Д-р Юрій і Мирослава Тершаковець $10.

ДЖОРДЖІЯ:

Авґуста: Й. Міґайчук $10.

ІЛЛИНОЙ:

Калумет-Сіти: М. Долошинський $2.
Шикаґо: УНС (221. відділ, Б-во св. Стефана) $60 (у тому $25 на інвалідів і $10 на УПА); по $50: Д-р Васил Стефурак, Т-во Українських Лікарів (за 1954 і 1956); ОДВУ (52. відділ) $40 (за 1953, 1954, 1955 і 1956); по $30: Володимир Вридун (за 1954, 1955 і 1956), Павлина й Осип Гаврон (за 1954, 1955 і 1956), Іван Грод (за 1954, 1955 і 1956); Теодор Чижбій і Анна Склепінська $35; по $25: Іван Вагрій, Григорій Лозинський (на 1957); по $20: Михайло Вурдяк (за 1956 і 1957), Тарас М. Ліскевич (за 1955 і 1956), Тарас Лушпинський (за 1955 і 1956), УНСоюз (220. відділ), Укр. Роб. Союз (93. відділ, за 1955); Ірена й Остап Держко $15; Антін Артимович $12; по $10: Петро Андрійчак, Василь Вабчук, Володимир Вацвин (за 1955), Петро Беґін, д-р Василь Білецький, Яків Берестянський, Іван Бдель, д-р Андрій Бойкович, Василь Буґрак, Тимофій Боднар, д-р Роман Барановський, Маріян Хамів, Святослав Хамів, Ярослав Цімура, Іван Цуркан, Степан Чучук (старший), Михайло Дикий, Юліян Дубицький, Іван Дибайло, Андрій Дмитренко, Гарасим Дзявроник, І. Федурчак, Олександер Гаврилко, Григорій Гарасим, Петро Головатий, Павло Головатий, Теодор Горбаль, д-р Петро Гладкий, Петро Гриник, Іван Гулик, Ігор Гуменюк, Іван Гафійчук, Микола Гнатишак, Наталія Ільчук, Дмитро Кекиш, Василь Кекиш, Софія і Роман Кічоровський, Микола Кін, Петро Крисюк, Евген Команишин, Іван Кобеляк, Ілько Костелина (за 1955), Іван Крат, Роман Кишакевич (на 1957), Василь Лелик, Нестор Левицький, Олександер Лінєвич, Михайло Логай, Филип Максимонько, Михайло Малащук, Микола Марків, Теодор Маркусь, Александер Моцьо, Василь Мудрий, Панас Нестеренко, ОбВУА, Обєднання прихилхників визвольної боротьби (за 1955), Василь Онушко, Матей Островський, д-р Володимир Помірко, Володимир Попадюк, Юліян Позняк, Микола Приставський (на 1957), Іван Пришляк, Корній Репа, Петро Решетник, Михайло Рожок, Стефан Салдан, Михайло Сеньків, Василь Січкович, Дмитро Сікачовський, Андрій Скочиляс, Союз Українок Америки (22. відділ), Володимир Синенький, Петро Сивульський, д-р Григор і Галя Стецюк, Микола Строчук (за 1955), Сергій Сущик, Степан Шевчик (на 1957), Григорій Шпак, Михайло Томко, Василь Тракало, Йосиф Тиравський (за 1957), Степан Турчин, УНСоюз (301. відділ, ім. Д. Вітовського), Іван Улицький, Дмитро Вруський, Федір Задорожний, Григорій Залізняк, Єлисавета Зінченко, Іван Заобідний; Роман Кочержук $6; по $5: Оксана Добрянська, Микола Денисюк, Андрій Якимець, Григор Євко, Василь Любас, Михайло Перожик, Стефа Сіра (за 1955), Петро Стеців, Леонтина Чепіль; Іван Покотиленко $3; по $2: І. Вучинський, Микола Косарчин, Семен Руденчик; Іван Ковальчук $1 (відзнака).
Джоліет: По $10: Софія і Роман Юркевич, Яків Пончак.
Кінкейт: д-р Анатолій Литваківський $10 (на 1957).
Медісон: Александер Сеничин $10.
Пеорія: Петро Саламаха $15.
Норт Шикаґо: В. Лагодюк $20 (за 1956 і 1957).
Вестчестер: Йосиф Литвин $2.

ІНДІЯНА:

Іст Шикаґо: Петро Янош $5.
Форт Вейн: Яків Задерей $5.
Гери: По $10: Петро Дяченко, Панас Климко (на 1957).
Геммонд: По $10: Дмитро Вілоцеркович, Іван Юськів, Володимир Мандзій; по $5: Юрій Мітьо (Michigan City), Онуфрій Попик.
Неру: Филип Медик $10.

АЙОВА:

Маскетін: Дмитро Нестеренко $10.

КЕНЗАС:

Топека: Д-р Роман Яськів $16 (в тому $5 на залишенців).

КЕНТАКИ:

Давсон Спрінґс: Роман Бородевич $10.
Луїсвілл: Омелян Катеринюк $10.
Маджестік: Франк Ватраль $5.
Маррей: Роман Придаткевич $10 (на 1957).

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: По $10: Адам Ціздин, Теодор Никула (на 1957), Николай Саміййлів, УНС (55. відділ), д-р Степан Курилас.
Девідсонвілл: Іван Гаврілєнковський $3.50.
Іджвотер: Марія Кулинич $1.
Мт. Рейнієр: Д-р Евген Гіль $10.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Амгерст: Каміль Гаусер $3; В. Болюх $1.
Бостон: Роман Стецько $14; по $10: Петро Федусь, Іван Кецмур, д-р Іван Олексишин, Степан Сидлярчук.
Чікопі: В. Фіцик $10.
Челсі: Степан Головатий $10.
Джемейка Плейнс: Володимир Василишин $10; Юрій Дітченко $5.
Лудлов: Василь Леськів $10; Катерина Мельник $1.
Пітсфілд: По $10: П. Лисенко, Андрій Муневич; Гр. Яремій $2.
Сейлем: Іван Шван $10.
Спрінґфілд: П. Лесишин $10.
Вебстер: Александер Лемішка $10.

МІШИГЕН:

Батл Крік: Д-р Роман і Софія Заплітні $10.
Дірборн: По $10: Матвій Якимович, Василь Волканич.
Дітройт: Ілько Рожак $25; по $20: Іван Дячун (за 1955 і 56), Юліян Кіналь (за 1955 і 56), Іван Кульчицький (за 1955 і 56), д-р Володимир Соя (за 1955 і 56); Петро Драґан $15; по $10: Федір Алчевський, Тимко й Анна Березюк, д-р Петро і Марія Біланюк, Василь Білинський, Іван Білоус, Ігор Бурий, Лев Чучман, Микола Дякун, Романа і Володимир Дигдало, Семен Дигдало, Стефан Фіта, Филимон Фурда, Василь Гевко, Петро Гнатюк, Василь Яворський, Галя Кобель, Дмитро Кошильовський (за 1955), пастор Д. Кузів (за 1957), Стефан Кузьмин, Александер Кушик, Михайло Ляска, Марко Лепкий, Анна Лопянецька, Василь Малкович, Богдан Макольондра (за 1955), Семен Макух, Петро Миколенко, Филип Місьонг, Андрій Патра, Василь і Галина Папіж, Андрій Повшок, д-р Яків Пиоарів, Александер Радзикевич, Степан Савчук, Степан Скипакевич, Антін Соломка, Анастазія й Іван Стефанюк, Теодор Шевчук, Українсько-Американський Клюб (Палмер Парк, за 1956), УНСоюз (94. відділ), Роман Воробкевич, Маріян Заблоцький; Іван Шавінський $5.
Флінт: Іван Шумко $10.
Гренд Репідс: По $10: Іван Богач, Ярослав Богач, Петро Балбуза.
Ґросс Пойнт: Е. Юркевич $10.
Ленсінг: Анастазія і Борис Забродський $2.
Марлетт: Ілля Тарапата $2.
Маунт Клеменс: Микола Будка $2.
Понтіяк: Теодор Марущак $10.
Вассар: Микола Задойний $10.

МІННЕСОТА:

Космос: Д-р В. Т. Петрина $10.
Галлок: Антін Кирилюк $10.
Ґіббінґ: По $10: Д. І. Юрчишин, Юрій Пундик.
Мінеаполіс: По $10: Максим Амброзяк, Вікторія Бекланд, Юрій Чернецький, Катерина Гуцал, Богдан Гуцал, Михайло Каркоць, Іван Прокопюк, Іван Пшеничний, Микола Щербаненко, Василь Титканич; М. Гунчак $1.
Сейнт Пол: По $10: Володимир Грегорет, Микола Денисюк, Іван Петручок, Іван Зіноватий; по $5: Юрій Вілецький, д-р Евген Міцевич; Микола Лаба $2.

МІЗУРІ:

Сейнт Чарлс: Орест Гаврилюк $10.
Сейнт Джозеф: УНСоюз (355. відділ) $10.

МОНТАНА:

Батт: Теодор Стельмах $10.
Гавр: Д-р Василь Гриців $10.

НЕБРАСКА:

Омага: Степан Хмура $10.

НЮ ГЕМПШИР:

Бедфорд: Микола Шуфлат $10; Іван Прокопик $2 (лист. св.).
Менчестер: Українська Громадська Кооператива $20; по $15: Іван Шопяк (за 1957), Іван Тимчишин; Павло Німець $12; Михайло Сененко $12 (за 1957); по $11: Афтан Беднарчик, Олекса і Марія Вуцяк, Теофіля і Михайло Хвостик, Катерина і Юрій Датків, Йосиф Олексюк, Володимир Сердюк; по $10: Анна і Павло Хомяк, Петро Кухар, Союз Українок Америки (45. відділ); по $5: Михайло Костина, Микола Сопяк; по $1: Розалія Байко, О. Беднарчик, о. П. Дикий, А. Яворський, Н. Ковальчук, Й. Майкут, Е. Мікусь, М. Мурин, С. Настюк, М. Парог, Анна Струк, Катерина Струса, Анна Сенидяк, Марія Шуплат.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бейон: По $10: Лев Бачинський (за 1957), Генрик Божик, Теодор Музичка.
Бавнд Брук: Петро Слободюк $5.
Бріджпорт: Григорій Шмак $5.
Кліфтон: Василь Мельничук $25; по $10: Евген Мельничук, Юстина Мельничук, Павлина Мельничук; Петро Ольховий $2.
Елизабет: Український Народний Дім $100 (1957); Г. Український $20 (за 55 і 56); Павло Боднаренко $10; Анна Федун $5.
Ґарфілд: Володимир Фльорковський $5.
Грейт Медовс: о. Марко Гіль $10; Катря Гіль $5.
Гілсайд: По $10: Віктор Соляник, Йосиф Труш; Панько Телевяк $5.
Інтерлейкен: Василь Шимеринський $10.
Ірвінгтон: Ярослав Герус $20 (за 1955 і 56); по $10: Антін Фединишин (за 1955), Василь Грибик, Ярослав Яворський, Дмитро Парубчак, Наталія Парубчак, Іван Пастух, Дарія і Степан Окрепкий (на 1957), Д. Т.
Джерзі Сіті: По $30: Семен Лужецький (за 1954, 55 і 56), Филип Роман (за 1954, 55 і 56); Антін Драґан $25; по $10: Ігнат Вичинський, Петро Гавелко, Михайло Ковбасюк, Степан Микитин, Андрій Несвячений, Анастазія й Онуфрій Попик, Дмитро Пилевич, УНСоюз (170. відділ), Марсель Ваґнер; Теодор Кречковський $5.
Літл Фоллс: Йосиф Худоба $12.
Менвілл: Ольга Яхно $10.
Марлборо: Іван Гринкевич $10.
Марлтон: Марія й Осип Марусяк $10.
Міллвілл: Ілько Мурований $5.
Нюарк: По $20: Інж. Любомир і Л. Савойка та Д. Тихий (замість квітів на могилу Дорогого Стрийка Клима Яримовича з Дітройту, на сиріт в Европі), „Провидіння" (207. відділ ім. І. Мазепи); по $10: Володимир Бекесевич, Андрій Бориченко, Хор „Трембіта", Микола Гловацький, Мирослав Дереш, Віктор Іващенко, Володимир Мартинець, Ольга Мусаковська, Юліян Мусаковський, Іван Митченко (за 1957), Микола Оберишин, д-р Стефан Парубчак, Павло Плакида, Антін Сенишин, Володимир Сплавник, Богдан Стефанович, Кость Степовий, Михайло Стуй, о. прот. Ф. Шпаченко, д-р Осип Утриско; по $5: Андрій Березовський, Михайло Данчук, Анна Б. Найгенбавер, Микола Назар; по $2: Зенон Стефанів (за відзнаку), Іван Шевчук.
Ню Бронсвік: Лука Матвіішин $10 (за 1955).
Пассейк: По $10: Микола Леґедза, Ярослав Мартинюк, С. Вацик.
Петерсон: По $20: Роман Луговий (за 1955 і 56), „Провидіння" (9. відділ, за 1955 і 56); по $10: Ілько Бенедик, Степан Бобиляк, Василь Матвіяс, Андрій Німилович, Ефим Олешко, Зеновій Семенюк, Омелян Волосянський, Марія і Семен Желяцький; по $5: Михайло Яблонський, Михайло Олійник (на 1957).
Перт Амбой: По $10: Петро Стахів, УНСоюз (155. відділ); Степан Грабар $5; І. Лешик $1.
Ріверсайд: Филип Турко $10.
Ратфорд: Д-р Олександер Дереш $10; Марія Томчук $5.
Сібрук Фарм: Микола Косцюлкевич $10.
Трентон: По $10: Іван Кривенко, Іван Панчишин, Дмитро Січ, о. М. Запаринюк; по $5: Петро Єдлінський, Василь Панасенко.
Верона: Ольга Дядинюк $10.
Вест Орендж: Михайло Шавала $10.
Вартон: Александер Василенко $10.
Вудбридж: Анна і Александер Ревутський $5.

НЮ ЙОРК:

Амстердам: По $10: Микола Андруховський, Степан Яримишин, Василь Яремишин, Мирослав Юрчук, Михайло Мельничук, Данило Мітулинський, Василь Вовнянка.
Асторія: Б-во св. Миколая (5. відд. УНС) $20; по $15: Василь Лепцан, Михайло Заровенний; по $10: Марія й Іван Гумовський, Йосиф Іванчук, Михайло Іванишин, Діяна і Тарас Керницький, Маріян Курочка, Андрій Левенець; Ярослав Міляновський $5.
Оборн: Стефан Балащак $5.
Бінґгемтон: Катерина Ревт $10.
Бронкс: Василь Закалюжний $25; по $20: Мирон Букосмський, Антін Дяк (за 1955 і 56); Роман-Мирон Левицький $12; Теодор Мирошниченко $11; по $10: Ніна Драй-Хмара, Михайло Дутко, Микола Дзюма, Олена Карачківська, Антін Федьків, Іван Мандзій, Галина Мирошниченко, Стефанія Мирошниченко, О. Зенон Павлович, Марія Васьків, Осип Васьків, Теодор Витвицький; по $5: Данило Лукавий, Марія і Дмитро Роківський.
Бруклин: Д-р Осип і Лідія Оришкевич $50; по $15: Дмитро Косович, Володимир Трембіцький; по $10: Евстахій Бехметюк, Р. Володимир Дячук, д-р Семен і Марія Демидчук, Ісаак Дзісак, Стефанія Гоцуляк, Йосиф Гальнка, Василь Ящук, Катерина і Василь Конкольовський (на 1957), Микола Кравець, Микола Лаба, Іван Макар, д-р Василь Одинський, Василь Танасійчук, Андрій Терещенко; Василь Мисик $3; Анаст. Олексюк $1.
Бофало: Юрій Войчак $34 (за 1953, 54, 55 і 56); Неоніля і д-р Евген Стецьків $25; по $10: Іван Вандрівський, Петро Цар, Маріян Чорнокосінський, Андрій Дякун, Михайло Гайдичук, Іван Голобут, Александер Гуґель, Атанас Т. Кобрин, Конрад Манько, Михайло Осадчук, Іларій Папута, Омелян Пастухевич, Юрій Попадин, Василь Потішко, Марія й Осип Смеречинський, Анатоль-Андрій Усенко; по $5: Стефан Кокотайло, Н. Приходько, О. Рань.
Когус: По $10: Пето Ракочий, Василь Сташко; Теодор Сташко $5.
Черчвілл: П. Кулик $1.
Іст Віллістон: Агафія Івах $5.
Флашінг: По $10: М. Бурбело, Борис Лотоцький де Веліґот, Ірена й Петро Шох (за 1955); Ст. Лис $1.
Джерментавн: Олекса Мельниченко $10.
Ґлендейл: Микола Ворона $10.
Гемпстед: Л. Хомин $5.
Геркімер: Матвій Політило $5.
Гоппвелл Джанкшен: Михайло Костів $10.
Гадсон: По $10: Тома Кастель, Павло Сиротюк.
Джемейка: Павло Деркач $5.
Джексон Гайтс: Дмитро Кулинич $15; Пантелеймон Вербовський $10; Іван Дикий $5.
Джансон Сіті: Відділ УКК $25 (з листопад. свята); по $10: Іван Бараник, Михайло Гулачок, Франко Ковач, Григорій Пригода; Іван Руцький $7; по $5: Никола Чебіняк, Никола Конисевич, Антін Кулик; по $2: Василь Бараник, Іван Кулик, Никита Мерена; А. Маливоцький $1.
Кенмор: Іван Поточак $5.
Лейчестер: В. Хомин $2.
Лонґ Айленд Сіті: Іван Гасвський $10.
Мангеттен: Д-р Роман Осінчук $50; по $30: Кіндрат Плохий (за 1955, 56 і 57), Т-во „Перемишль" (145. відділ У. Н. Помочі, за 1955, 56 і 57); Михайло і Микола Кравчук $25 (за '57); Михайло Вонь $22.50; по $20: Оксана й Орест Клюфас, ООЧСУ (за 1955 і 56); по $10: Евген й Ірина Влаґітка, Роман Хаджай, Микола Черник, Микола Чопик, Гілярій Голіят, Іван Гордюк, Василь Ятюмець, Ярослав Клим, Іван Колосій, Володимир Книш, Василь Косаревич-Косаренко, Павло Косьмій, Іван Кузів, Петро Літинський, Юлія Лисяк, Евен Лисяк, Марія Малусів, Олекса Мотиль, Юхим Микитенко, Дмитро Онищенко (на 1957), Мирослава Осідач (за 1957), д-р Богдан Панчук, Осип Підгайний (за 1955), д-р Мирослав Прокоп, Володимир Ралчук, Михайло Ригайло, Володимир Слиж, д-р Адольф Слиж, Дмитро Шуль, Стефан Тимків (за 1957), Володимир Веґер, Осип Вовчанин, Олексій Забігайло; по $5: Петро Мадай, Михайло Макар, Василь Мандзук (за 1955), Петро Михалик, Теодозія Сидорак, Дмитро Тележин, Богдан Цюцюра, Василь Щербина, Яків Удич; д-р Корнило Троян $2.
Норт Тонаванда: Никола Дикий $3.
Найек: Степан Гоцуляк $20 (за 55 і 56).
Оґденсбурґ: Д-р Олег Волянський $10.
Олієн: Іван Адамс $2.
Озон Парк: Укр. Горож. Клюб $22 (з свята в честь І. Франка); Василь Топорницький $10.
Порт Честер: Каролина Шебунчак $10.
Пратсбурґ: Олександра Копильчак $5.
Квінс Вілледж: Анна і Василь Ґерич $5.
Рівергед: По $10: Мирсолав Довбуш, Микола Кушнір.
Ріґо Парк: Стефанія Тураш $50.
Рачестер: По $10: Наталія і Константин Гуран, Микола Гадзінський, Василь Каліцінський, Артем Корнієнко, Вас. Скрипник, Юстина і Матвій Зінчик; по $5: Михайло Кузь, Іляріон Осецький; Василь Ващук $2; по $1: І. Максимців, П. Олесвір.
Соннісайд: Михайло Доскоч $5.
Спіонк: Омелян Мільчук $10.
Старлетон (Ст. Ай.): Данута і Василь Гринів $70 (за 1951, 52, 53, 54, 55, 56 і 57).
Сиракюз: По $11: Евстахій Машталір, Михайло Пастушанчин; по $10: Борис Хмельницький, Федір Гнип, Петро Кравець, Михайло Погоцький, Марія й Іван Заваликут; Марта Кравець $5.
Трой: По $10: Відділ УКК, Іван Коцур.
Ютика: По $1: М. Романів, І. Струж.
Вайтстовн: Ф. Коваленко $10.
Ваверлі: Василь Бараник $10.
Вотервліт: Олекса Спяк $10.
Вудсайд: Наталка і Михайло Гаврилюк $15; Михайло Провода $10.
Йонкерс: СУМА $30 (за 1954, 55 і 56); по $10: Теодор Долішний, Теодор Коцур, Василь Подоляк; Іван Гоньчак $6; Антін Веґера $3; Варвара Цюрик $1.

НОРТ ДАКОТА:

Стіл: Д-р Антін і Святослава Жуковські $25.
Вилтон: В. Й. Бараник $6; Катерина Брездень $5; о. В. Кармазин $5; по $2: А. Дрібненький, М. Романик, Н. Сологук; по $1: Марія Басараба, Анна Боднар, А. Чорний, М. Геравська, А. Грубий, М. Кобільник, Н. Маковський, Катерина Омофрей, Анна Патрик, А. Скоропат, І. Шморчук, Г. Тріска, П. Загородний.

ОГАЙО:

Акрон: Василь Воляник $10 (на 1957).
Бедфорд: Ілля Дацишин $2.
Кемпбелл: Михайло Федьків $20 (за 1955 і 56); по $10: Іван Данильчак, Микола Штінь.
Кентон: По $20: Александер Мартиновський (за 1955 і 56), Остап Панчишин (за 1956 і 57); д-р Богдан Панасюк $15; по $10: Володимир Бабійчук, Петро Бабич, о. Евген Боднар, Микола Босий, Михайло Вурий, Стефан Дємчук, Іван Демчишин, Стефан Фур, Олекса Гнесь, Василь Григорчук, Григор Ільницький, Володимир Яцикевич, Михайло Янович, В. Карпяк, Богдан Малакій, Володимир Оприщко, Василь Печенюк, Дмитро Поліщук, „Провидіння" (78. відділ), Петро Сахаревич, Катарина Скубік, Микола Сметанюк, Володимир Волощук; Петро Максим $5.
Клівленд: Іван Тарнавський $50; по $25: Ярослав Дзядиґа, д-р Ірина і Витовт Левицький; по $20: Стефа і Роман Цегельський, В. Красношлик, Петро Муцин, Іван Стефанишин; Анна і Ярослав Кравчук $15; по $10: д-р Володимир Боднар, Василь Брездун, Іван Хрін, Іван Дзюба, Евгенія Фандерис, д-р Александер Фединський, Юрій Галамай, Теодор Гатлая, Мирослав Гейнищ, Анастазія Голубець, С. І., Стефан Іваник, Ілля Іскра, Михайло Ярема, Зеновія Ярош (на 1957), Анна Єзерська, Григорій Карнаушенко, Віцко Кліта, Василь Кухта, Марія Кукіз, Григорій Кукіз, Василь Лаґошняк, Михайло Лещишин, П. Лобай, Дмитро Мачалаба (на 1957), Александра Мачалаба (за 1957), Іван Маречко, Андрій Мартинців, Іван Мураль, Богдан Німилович, Осип Новицький, Дмитро Палка, Іван Палка, Павло Підгірський, Володимир Павлишин, Осипа Олінкевич, Микола Сенета, Михайло Сліпець, Антін Совик, Михайло Світлик, Николай Шиманський, Микола Тарасюк, Ірена Тарнавська, Григорій Терлецький, д-р Богдан і Віра Томків, Т. К. К., УНСоюз (364. відділ), Укр. Золотий Хрест (8. відділ), Іван Ведмедик, Роман Воляник, Омелян Чубатий, Іван Зварун; по $5: Іван Вджіль, Ілля Вілас, Анна Котиляк, Семен Постолюк, Михайло Срібняк.
Джірард: Іван Стрілка $10.
Кент: Степан Іванчук $20 (за 1956 і 57).
Лейквуд: По $1: М. Фарило, п-ні Гаврилюк.
Лайма: Д-р Василь і Оксана Марчук $20.
Лорейн: „Провидіння" (20. відділ) $10 (за 1957), Гриць Мендан $10.
Парма: Оксана й Омелян Макогін $20; по $10: Григорій Голубець, Ярослав Кузьмин, Йосиф Маґоцький, Микола Піхурко, Михайло Сушко; І. Ніклас $1.
Плесант Сіті: По $10: Дометія Вончук, д-р Мирослав Орловський.
Росефорд: Стефан Барна $2.
Стратерс: По $10: Петро Масний, Степан Василевич, Яким Волос, Іван Вус.
Толідо: По $10: Михайло Корнола, Іван Кульчицький, Петро Стасів (на 1957), УНС (167. відділ), д-р Ростислав Василишин.
Варрен: Григорій Маґун $10; Ів. Серняка $1.
Йонгставн: Відділ УКК $63.72 (з листопад. свята); по $25: Марія й Андрій Бурий, Петро Гулич, Микола Терлецький; по $20: Василь Герак (за 1955 і 56); Укр. Правосл. Парафія св. Петра і Павла $15.28 (збірка на листопад. панахиді); Юрій Присташ $15; Михайло Заяць $12; по $10: Іван Ваґан, Стефан Беґезда, Михайло Болстенний, Стефан Бух, Іван Цебряк, Михайло Хорос, Микола Цьоць, Андрій Федунечко, Йосиф Двуліт, Федір Гаргай, Василь Гаврилко, Омелян Гнатів, д-р Віталій Гольонко, Дмитро Голубець, Роман Горбачевський, Іван Іванюк, Микола Іванюк, Антін Когут, Андрій Кравець, Василь Куцалаба, Теодор Кулинич, Іван Ліщак, Григорій Луць, Григорій Луців, Степан Марчишин, Михайло Мартинишин, Володимир Мисів, о. Василь Олійник, Микола Попик, Осип Поточний, Дмитро Проць, Василь Прокопик, Олекса Рибалт, „Самопоміч", Петро Савицький, Іван Сенчишак, Дмитро Сенько, д-р Роман Стахура, Василь Сухар, Михайло Терлецький (мол.), Евстахій Ткачук, УНС (140. відділ), Юлія і Дмитро Веселовський, Петро Веселовський, Дмитро Затварницький; по $5: Павло Гаргаус, Микола Юрчик; по $2: Теодор Кізло, Григорій Оухар.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Аллентавн: Укр. Правосл. Громада $42; по $10: Александер Білинський (за 1957), Григорій Облещук, Лука Облещук; Андрій Вітик.
Ембрідж: Василь Белей $10 (на 1957).
Арнолд: По $10: Теодор Філіпс, о. Дамян Ольгин.
Вентлейвілл: Т-во св. Михайла $10; Волод. Звіряк $5.
Бетлегем: Відділ УКК $15 (з листопад. свята).
Бріджпорт: Михайло Смочило $10.
Карнеґі: По $10: Григорій Шараневич, УНС (481. відділ).
Сентралія: Михайло й Юстина Голіней $5.
Честер: По $10: Микола Борислав, Константин Мельник, Мирон Смолій, Олекса Злупко; Степан Влаховський $2; по $1: Й. Веселовський, Н. Овчар.
Сентрал Сіті: Мих. Воднар $2.
Ковтсвілл: Валентина і Михайло Мандибур $20.
Клаймер: В. Греб $10.
Дерри: Нестор Корчак $2.
Данкеннон: Андрій Кошельок $5.
Еллвуд: Іван Березняк $10.
Ірі: Петро Смерека $10; Александер Супик $5.
Істон: Нік. Гіль $5.
Гетисбурґ: Анастазія і Петро Зубан $10.
Кілейрес: Вас. Вайда $1.
Ленкестер: Василь Дзюнка $10.
Лічбурґ: По $10: Мих. Кримський, Василь Пітик.
Линдора: Мартин Віловнч $5.

(Продовження буде)